

Cifra ediției

12

săptămâni

România a stat destul pe tușă. La 1 ianuarie 2007 va face parte din marea familie europeană. Apar astfel noi oportunități, însă nu fără efort. Lipsa de informare poate costa mai mult decât oricând în asemenea momente.

Euromituri

Pagina 12

Românii se tem că nu vor mai putea face țuică la cazan. Fals. Trebuie doar să se înregistreze legal, pentru ca respectiva băutură să nu se scurgă pe piața neagră. Chiar dacă este pentru consumul în casă, țuica la cazan trebuie să îndeplinească standardele de igienă și protecție a consumatorului.

Anul 1 • Nr. 1

12 pagini

5 - 17

octombrie 2006

Tiraj:

100.000 exemplare

ISSN: XXXX-XXXX

euROpeanul

Europa pe înțelesul tău

Publicație

editată bilunar

Se distribuie gratuit

BLOC NOTES

Din raport: Atenție la corupție

Raportul Comisiei Europene arată că România trebuie să aibă în vedere mai ales: continuarea investigațiilor în cazurile de corupție la nivel înalt; înființarea Agenției de Integritate; întărirea capacității și responsabilității Consiliului Superior al Magistraturii. Măsurile sunt monitorizate, iar Comisia va prezenta evaluarea sa în fața Parlamentului European și a Consiliului European până în iunie 2007.

Agricultura – plățile și pesta porcină

Raportul Comisiei arată că trebuie grăbită înființarea agențiilor de plăți, astfel încât fermierii să aibă acces la plățile directe. În plus, avem introdusă o măsură restrictivă cu privire la pesta porcină. Măsurile speciale față de alte state membre nu se iau deocamdată, însă domeniul rămâne strict monitorizat.

Fără clauză de salvagardare la Justiție

Raportul Comisiei nu recomandă activarea unei clauze de salvagardare pe justiție și interne. În schimb, atât pentru România, cât și pentru Bulgaria, Comisia va folosi un mecanism de cooperare și verificare, pentru a sprijini ambele state.

Economia sub lupă

„Sănătatea” mediului de business, exprimată prin șanse egale pentru toți actorii implicați, este apreciată de către Comisia Europeană ca fiind problematică. Datoriile din economie – vechi sau noi – rămân mari, mai ales din cauza întreprinderilor publice, iar marii agenți economici au beneficiat de stergerea datoriilor. Facturile restante rămân o problemă în sectorul energetic. Politica fiscală este considerabil relaxată, cheltuielile bugetare au fost majorate cu 3,5% din PIB și există riscul sporit ca deficitul bugetar să depășească, în viitor, valoarea de 3% din PIB cât ne impun regulile UE. Evoluția inflației dă unele emoții că ținta fixată pentru 2006 va fi respectată.

Avem în grijă cea mai întinsă graniță a UE

După ce va deveni stat membru UE, România va gestiona una dintre cele mai întinse granițe externe ale Uniunii, 2070 de kilometri. România a trebuit să își modernizeze sistemul de supraveghere la frontieră, astfel încât să se alinieze standardelor europene. Dacă în 2005 erau depistate 115 călăuze pentru migranți ilegali (82 de români și 33 de străini), în primele șase luni ale anului 2006 au fost reținute 53 de persoane (47 români și 7 străini), care călăuzeau persoane în vederea trecerii ilegale a frontierei. De asemenea, în primul semestru al anului 2006 au fost sparte 30 de filiere de migrație ilegală care implicau 350 de persoane (89 de traficanti și restul imigranți). Persoanele implicate în activitatea de călăuzire a migranților nu mai consideră România o rută sigură de tranzit către Occident.

• Acum șase luni: 16 mai 2006 – nervozitate mare în așteptarea raportului de monitorizare, agitație în Delegația română. Atunci, data aderării nu era atât de clară pe cât ne-am fi dorit cu toții. Acum este. Negru pe alb, România devine membră a UE la 1 ianuarie 2007. • Vestea bună a venit pe 26 septembrie, o dată cu prezentarea ultimei monitorizări care ne mai găsește în postura de țară în curs de aderare. • Întrebarea cheie de acum înainte: ce ne așteaptă? Ministrul Anca Daniela Boagiu vorbește despre efecte, despre eforturi și câștiguri. • A fi european nu înseamnă că atunci când te trezești pe 1 ianuarie 2007 să găsești în portmoneu salariul dublat și un loc de muncă visat. Dar înseamnă o șansă, poate cea mai mare din istoria modernă, spune Boagiu.

euROpeanul: Ce urmează acum, după raport, până la 1 ianuarie 2007 și imediat după?

Anca Daniela Boagiu: Ne-au mai rămas doar trei luni. În cele trei luni am aflat cu toții din Raport care sunt măsurile pe care România le mai are de îndeplinit: sunt măsuri care vizează atât definitivarea procesului de reformă judiciară, cât și continuarea luptei împotriva corrup-

ției și, bineînțeles, de definitivarea măsurilor care vizează pregătirea României pentru absorbția fondurilor dedicate dezvoltării agriculturii românești. Trebuie să facem o distincție între aderare și integrare. La sfârșitul acestui an încheiem o etapă, etapa aderării. Începe etapa cea mai grea și cea mai importantă, aceea a integrării, care are două aspecte foarte importante. Unul (cel intern) vizează dezvoltarea noastră în perioada imediat următoare, capacitatea noastră de a continua reformele, de a utiliza toate mecanismele pe care le avem la îndemână pentru a moderniza România, pentru a atinge un standard de dezvoltare economică egal cu al statelor membre ale Uniunii Europene. Cel de-al doilea este implicarea României ca membru cu drepturi depline al Uniunii Europene în soluționarea, în identificarea acelor linii directoare care să conducă la o Europă puternică, o Europă care într-o perspectivă, sper, apropiată, să permită extinderea, să permită ca Europa să se reaseze pe noi baze, să permită

continuarea cu mult mai multă forță a dezvoltării economice a Uniunii Europene. Români au înțeles foarte bine că a fi european nu înseamnă ca atunci când te trezești pe 1 ianuarie 2007 să găsești în portmoneu salariul dublat și un loc de muncă visat, ci urmează 2 ianuarie și urmează 3 ianuarie, urmăm să avem de continuat acest proces pentru a dezvolta România. Dar 1 ianuarie 2007 creează o nouă perspectivă pentru noi. Odată cu această dată, România este credibilă în fața tuturor, îndeplinește criteriile impuse de Uniunea Europeană, ceea ce înseamnă că procesul de reforme s-a realizat și îndeplinim criteriile fie că discutăm despre cele economice fie că discutăm despre cele politice. În termeni duri, aș spune că, da, într-un interval de zece ani vom trăi altfel în România, ne vom putea uita la România așa cum ne uităm astăzi la statele membre care beneficiază de acest statut de mult mai multă vreme.

(continuare în paginile 6-7)

Raportul, pe înțelesul tuturor

Care este semnificația acestui document? Explicații ale punctelor critice și miza respectării condițiilor impuse de Comisia Europeană, în unele domenii.

Pagina 2

Care slujbe se caută și care nu

Meseriile sunt, și ele, la modă sau demodate. Unele îți pot aduce bani frumoși pe piața europeană. Trebuie să anticipezi tendința.

Pagina 5

Concurență acerbă în industrie

Pentru a supraviețui pe piața europeană, industria are nevoie de schimbări. O transformare reușită are punctele ei cheie.

Pagina 6

State cu care ne comparăm

Zece țări au intrat în Uniunea Europeană cu aproape doi ani înaintea României și experiența lor ne prinde bine.

Pagina 7

Mărci românești pe piața UE

Plăcinta dobrogeană, cărnații de Pleșcoi, magiunul de Răureni, pâlnca românească, pâinea ardelenescă sau covrigii de Buzău încearcă să intre, cu acte în regulă, în UE.

Pagina 7

Cum scoți bani din agricultură

Un sector cu mai multe probleme, agricultura nu trebuie să rămână de căruță. Învață cum să transformi munca la țară în profit.

Pagina 9

Mai sunt nici 90 de zile...

Marcăm în aceste zile sfârșitul unei etape istorice majore din istoria României, începută la 1821 sau chiar mai

înainte, și constând în desprinderea treptată de Orient, atunci reprezentat de Imperiul Otoman, și alăturarea țării la Europa.

Jonathan Scheele

Integrarea României în lumea occidentală s-a făcut și continuă să se facă pe cel puțin două niveluri: de formă (prin transformarea țării într-un stat membru al așa-numitelor structuri euro-atlantice – NATO și UE) și de fond (prin transformarea profundă a țării și a instituțiilor ei, urmate de reasezarea treptată a mentalităților).

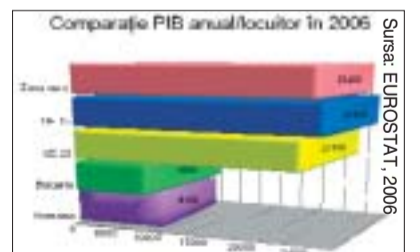
În contextul procesului de integrare, Uniunea Europeană și-a exportat reglementările – formele – în România, și apoi a presat ca acestea să fie și aplicate, adică umplute cu fond, cu substanță. Teoretic, adăruarea poate să aibă loc doar când aceste două dimensiuni se suprapun sau sunt pe cale de a se suprapune. Se rezolvă astfel problema de fond a modernizării absolute necesare a României? Nici pe departe.

(Continuare în pagina 11)

De trei ori mai subțiri la buzunar

În statisticile oficiale, românii și bulgarii pot cumpăra de trei ori mai puțin decât cetățenii din Uniunea Europeană extinsă.

Estimările EUROSTAT pentru 2006 evidențiază decalajul dintre țările Uniunii Europene, noile state membre și țările în curs de aderare. Indicatorul folosit este Produsul Intern Brut (PIB) pe cap de locuitor, în prețuri curente, la un nivel standard al puterii de cumpărare. Mai pe românește, acest indicator permite comparații între o țară și alta: cât îi ține pe locuitorii buzunarul să cumpere. Astfel, în România și Bulgaria, PIB pe cap de locuitor este de trei ori mai scăzut decât media UE-25. Cum era de așteptat, media cea mai ridicată este înregistrată în țările UE-15, nivelul următor aflân-

du-se în zona euro. Cele zece state care au aderat la UE în mai 2004 trag în jos valoarea indicatorului cu 2.000 de euro. Recordul, între statele UE, îl deține Luxemburg, cu 53 de mii euro, valoarea estimată a PIB pe cap de locuitor în 2006.

Notă: PIB pe cap de locuitor este măsurat de EUROSTAT în puterea de cumpărare standard (PCS), o valută comună stabilită artificial ca bază pentru comparații.

2

14 zile

Ce urmează după raport

Ioana Speteanu

Pledoarie pentru NOI, cei care rămânem

Valori românești, valori europene? Cât de europeni sunt românii? Este România o țară europeană? Sunt doar câteva din întrebările ce alimentează obsesiv debaterile intelectualiste, interesante poate pentru cei care le generează drept teme „fierbinți” ale societății, dar prea puțin importante pentru milioanele de români ce nu s-au simțit niciodată altceva decât ceea ce sunt, europeni.

Trăim într-o țară ai cărei cetățeni cred în valorile europene, nu există nici un dubiu în acest sens, dar cred la modul abstract. Lor le dedicăm fiecare număr din euROpeanul. Lor, celor care cred în pluralism politic, dar care spun, acum, după ani de exercițiu democratic, că acesta nu aduce țării nici echilibru, nici prosperitate. Lor, celor care, deși își exercită dreptul fundamental la vot, cred cu tărie că părerea omului de rând nu contează, că nu plebea face legea. Lor celor care cred că fără bani și relații nu găsești dreptate în instanțele românești, că poți ocoli legea atât timp cât nu o încalci.

Toți acești oameni, cei mai mulți dintre noi, se întrebă încotro ne îndreptăm. Pe măsură ce factura aderării la Uniunea Europeană devine din ce în ce mai încărcată, pădurea nu se mai vede din pricina copacilor. Pe măsură ce universul fiecăruia dintre noi este bulversat de schimbări imprevizibile, entuziasmul general pro Uniunea Europeană de acum patru, cinci ani devine amintire. Așadar, grea misiune, ca jurnalist, să vorbești cititorilor tăi despre viitor, când viața de zi cu zi, prin provocările sale, drenează energia fiecăruia dintre noi. Se leagă greu o pledoarie pro integrare europeană, având în față ochilor chinurile schimbărilor prin care trec acum vecinii noștri din vest, polonezii sau slovacii. euROpeanul își și totodată vă propune domesticirea spaimelor integrării. Cum? Înarmându-vă cu informația necesară demitizării Uniunii Europene, fie ele mituri pozitive sau negative. Nu facem acest lucru pentru că aderarea/integrarea este tema la modă. Nici pentru a furniza argumente euro-optimiștilor sau euro-scepticilor. În nici un caz nu pentru a vă „minti frumos”, ci pentru că fiecare dintre cei care scriu acest ziar își pune întrebări și, aidoma dumneavoastră, caută răspunsuri, caută un drum. Nu pentru sine, ci pentru noi, alături de voi. Noi, cei care știm, chiar dacă prezentul nu ne furnizează încă proba, iar viitorul pare incert, că în țara asta mai sunt lucruri de făcut, mai sunt drumuri de construit, mai contează ceva. Altceva decât loteria vizelor, altceva decât cariera de funcționari europeni, căpșunari sau culegători de roșii. Altceva decât dorința fierbinte de a nu fi cel care stinge lumina după plecarea la lucru, în străinătate, a tuturor celor care au ales acel drum. Și cu siguranță altceva decât «banul, frate». Citiți-ne dacă știți și simțiți că locul vostru este aici. Citiți-ne și dacă vă îndoiți că România are cu adevărat nevoie de voi. euROpeanul încearcă răspunsuri, caută soluții, defrișează necunoscutul aderării. Este făcut de noi, aceia dintre voi care cred în destinul european al României, în forța informației și în curajul de a profesa, înainte de toate, propriile valori.

Olli Rehn, comisarul pentru extindere, prezintă raportul de monitorizare cu privire la România și Bulgaria în Parlamentul European, Strasbourg, 26 septembrie 2006. La dreapta lui Rehn, ascultă atent președintele Comisiei Europene, José Manuel Barroso. Sursa foto: CE

Felicitările au curs lanț pentru România, timp de mai multe zile după prezentarea raportului de monitorizare al Comisiei Europene. Oficialii de la Bruxelles s-au declarat încântați de progresele făcute în toate domeniile și consideră că ne aflăm pe drumul cel bun. Greul acum începe.

Ioana Morovan

O decizie mult-așteptată, Comisia Europeană dă undă verde aderării la 1 ianuarie 2007, însă, firească, își ia măsuri de siguranță în cazul în care lucrurile nu vor evolua, în România, în direcția dorită. Astfel, precizările referitoare la ce mai are de făcut guvernul în perioada următoare nu lipsesc din conținutul doc-

umentului prezentat în plenul Parlamentului European, la 26 septembrie. România va fi monitorizată pe o durată de trei ani, sunt menționate măsurile de precauție și control, fiind de asemenea prevăzută posibilitatea activării clauzelor de salvagardare. Toate acestea arată că mai este în continuare mult de muncă de acum încolo.

Domeniul sanitar-veterinar este, dintre toate, cel mai sensibil. Cauza o reprezintă în special problema pestei porcine care nu a fost rezolvată până acum. În România mai există încă peste 120 de focare de pestă porcină. De aceea, producătorii români de carne de porc nu au voie în continuare să exporte carne sau unele produse din carne pe piața europeană. Totuși, cu

această problemă se confruntă și alte țări europene. „România a înaintat un plan global de monitorizare, control și eradicare a pestei porcine clasice. Cu toate acestea, capacitățile de monitorizare și control ale serviciilor veterinare ar trebui îmbunătățite considerabil”, se arată în raport. Nici producătorii de lapte nu vor dormi foarte liniștiți în perioada următoare. „Trebuie acordată o atenție sporită pentru finalizarea infrastructurii de tratare a laptelui crud, care nu corespund criteriilor de după aderare”, se spune în raport.

Documentul de monitorizare prezentat de Comisia Europeană atrage atenția și asupra luptei anti-corupție. „În Parlament au existat câteva încercări de a reduce eficiența propusei Agenții Naționale

de Integritate, în timpul dezbaterii proiectului de lege, prin care România se angaja să adopte Strategia națională și Planul de acțiune împotriva corupției”.

Așadar, înființarea Agenției de Integritate este o prioritate în continuare. Raportul menționează că „odată cu înființarea unei Agenții de Integritate eficiente și îmbunătățirea activității între procurori, va fi nevoie să se asigure stabilitatea cadrului legal și instituțional al luptei anti-corupție”.

Un alt reper important pentru autoritățile de la București este finalizarea structurii Agențiilor de plăți, care vor gestiona fondurile europene, și a Sistemului Integrat de Administrare și Control (IACS) în agricultură. Acest sistem este esențial pentru efectuarea plăților directe către fermieri, începând cu anul 2007. Raportul spune că „există încă un risc real ca IACS să nu funcționeze corespunzător la momentul aderării. Trebuie depuse eforturi susținute pe toată perioada premergătoare introducerii sistemului”. Miza este foarte mare în privința acestor instituții.

Fermierii români ar trebui să primească peste 300 de milioane de euro, în 2007, sub forma plăților directe pe hectar. În toamna anului viitor se va lua decizia dacă suma va fi sau nu redusă cu 25%, condiția fiind strict legată de funcționarea sistemului amintit. Practic, toate etapele imediat următoare au o miză extrem de importantă. Îndeplinirea condițiilor cerute în raport depinde de Guvern, dar și de micii întreprinzători sau de factorii de decizie în diferite domenii.

Confirmarea datei de 1 ianuarie 2007 pentru aderarea la UE este, de fapt, așa cum spun oficialii europeni, abia începutul eforturilor, care pot atrage beneficii pe măsură, în procesul de integrare.

NOUȚĂȚI

Caravana banilor europeni merge în țară

Începând de luni, 2 octombrie, Ministerul Integrării Europene desfășoară campania de informare despre banii europeni care vor veni prin fondurile structurale, după aderarea României la Uniunea Europeană. Campania urmărește informarea asupra conținutului programelor operaționale, felul în care potențialii beneficiari vor întocmi proiecte viabile. Campania se adresează autorităților locale, reprezentanților mediului de afaceri, societății civile, asociațiilor profesionale, mediului academic și de cercetare, publicului larg. Întâlnirile se vor desfășura după următorul program: 5 octombrie – Alexandria, 9 octombrie – Craiova, 10 octombrie – Târgu. Jiu, 11 octombrie – Hunedoara, 12 octombrie – Timișoara, 16 octombrie – Oradea, 7 octombrie – Cluj, 18 octombrie – Sighișoara, 23 octombrie – Iași, 25 octombrie-București.

600 de lucrători din pensiuni merg la cursuri

Începând cu luna octombrie, Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale demarează un proiect de instruire profesională în agricultură, finanțat prin SAPARD. Vor fi instruiți 600 de fermieri și lucrători din pensiunile agro-turistice. Cursurile se adresează fermierilor și lucrătorilor din agricultură în scopul dobândirii de cunoștințe noi impuse de Uniunea Europeană, tehnologii și

practici moderne necesare pentru a pune în valoare investițiile realizate cu fonduri europene. De asemenea, aceste cursuri sunt destinate în special beneficiarilor de proiecte finanțate atât prin Măsurile 3.1 „Investiții în exploatați agricole” și 3.4 „Dezvoltarea și diversificarea activităților economice pentru generarea de activități multiple și venituri alternative”, cât și prin Fondul European pentru Agricultură și Dezvoltare Rurală. Acestea vor fi susținute de experți români și europeni care au calificare recunoscută și atestată în domeniu. La final, va fi eliberată o diplomă de absolvire avizată de MAPDR. Cursurile de instruire vor fi organizate la Facultatea de Agricultură din municipiul Craiova (str. Libertății nr. 19, cam. 311, Tel.: 0251/411.244; 0251/411.299, Fax: 0251/423.651; e-mail: agroconsult1@yahoo.com).

Autorizarea pesticidelor

Sistemul de autorizare a pesticidelor va fi revizuit după data aderării. Substanțele care nu sunt permise în UE și cele care pot fi înlocuite cu altele, având efect echivalent, dar mai puțin dăunătoare pentru sănătate și mediu, vor fi scoase de pe piață. România a solicitat Uniunii Europene un răgaz de șase luni după data aderării pentru eliminarea stocurilor de pesticide care nu sunt conforme cu standardele Uniunii. În plus, România va definitiva o strategie pe termen mediu și lung privind pesticidele. Autoritățile române se vor întâlni

în perioada următoare cu reprezentanți ai industriei chimice din România pentru a discuta problemele referitoare la pesticide.

Industria siderurgică, monitorizată

Comaniile românești din domeniul siderurgic trebuie să facă eforturi suplimentare pentru a deveni viabile până la sfârșitul anului 2008. Cele care nu vor îndeplini coeficienții de viabilitate până la sfârșitul anului 2008 vor fi nevoite să ramburseze ajutoarele de stat primite până la 1 ianuarie 2005, iar aceasta ar putea duce la închiderea companiilor. Acesta este rezultatul unei analize a guvernului, coordonată de Ministerul Integrării Europene și Ministerul Economiei și Comerțului.

Lista neagră a contractelor publice

O Hotărâre de Guvern adoptată recent prevede întocmirea unei baze de date cu firmele care nu și-au respectat obligațiile în cadrul contractelor de achiziții publice. Potrivit actului normativ, nu se vor accepta ofertele operatorilor economici care în ultimii doi ani nu și-au îndeplinit sau au îndeplinit în mod defectuos obligațiile contractuale, fapt de natură să producă prejudicii beneficiarilor contractului. Monitorizarea va fi realizată de instituția de resort, Autoritatea Națională pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice.

Caseta redacțională

<p>Adresa: euROpeanul - Chelgate România, str. Dr. Romniceanu nr. 7, sector 5, București europeanul@chelgate.com</p> <p>Un proiect Chelgate / EurActiv.ro / Directa</p>	<p>Redactori: Adrian Lungu, Cristian Pantazi, Adrian Vasilescu, Camelia Moga, Vlad Telibășa</p> <p>Editori proiect: Alexandru Lăzescu, Manuela Preoteasa, Ioana Speteanu, Octavian Jora, Gabriel Giurgiu, Aida Catană</p> <p>Editori-colaboratori: Marian Chiriac, Cristian Ghinea, Adina Popescu</p>	<p>Correspondenți locali: Ambrus Bela, Oana Burghilea, Gabriela Popa, Oliver Kiss, Cătălin Hegheș</p> <p>Editor coordonator: Ioana Morovan</p> <p>DTP: Dan Petrici, Gina Meteleanu (omnipress@rdslink.ro, www.opd.ro)</p> <p>Fotoreporteri: Laurențiu Obae, Silviu Pavel</p> <p>Corectură: Carmen Lungu</p>	<p>Tipar: FrigoPrint</p> <p>Partener de conținut: HotNews.ro (www.hotnews.ro)</p> <p>O publicație editată de Ministerul Integrării Europene</p> <p><small>Notă: opiniile exprimate în „euROpeanul” aparțin echipei redacționale și nu exprimă, în mod necesar, poziția oficială a Ministerului Integrării Europene.</small></p>
---	--	--	--

bani deștepți

3

Fondurile structurale vin după vara 2007

Primii bani din fonduri structurale pentru România vor sosi, cel mai probabil, în a doua parte a anului 2007, estimează Ministerul Integrării Europene. La nivelul Uniunii Europene, s-a ajuns foarte târziu la o decizie asupra pachetului financiar 2007-2013 și, din această cauză, există anumite întârzieri în negocierea programelor operaționale nu doar în cazul României, ci în cazul tuturor statelor membre.

Control mai strict al fondurilor UE

Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) va fi instituția care va recupera fondurile care sunt utilizate contrar normelor europene. Un act normativ adoptat de Guvern prevede că respectarea legalității în utilizarea și administrarea fondurilor comunitare va fi verificată prin două forme de control: intern și prin misiuni de control operativ.

Primarul din Conțești vrea să atragă cele mai multe finanțări europene

Ambiția primarului Ion Dulgheru este să facă din comuna Conțești, județul Teleorman, localitatea cu cele mai multe proiecte finanțate din țară

Primarul comunei Conțești, Ion Dulgheru, se bate pentru fiecare bănuț european, iar atunci când vorbește despre proiectele comunei este greu de oprit.

Adrian Vasilache

În 2004, când a fost ales primar în comuna Conțești (Teleorman), nu existau computere

la primărie, iar personalul nu știa să lucreze cu ele. S-a gândit să schimbe această situație. A depus un proiect PHARE pentru dezvoltarea resurselor umane, de 19,5 mii de euro, și acesta a fost aprobat. „Am cumpărat patru computere și am organizat cursuri pentru consilierii locali, funcționarii primăriei, oamenii de afaceri, cât și pentru ceilalți locuitori”, explică Ion Dulgheru. A fost ajutat de o organizație de consultanță (ale

cărei servicii au costat 1.000 de euro) și de Prefectura Teleorman.

SAPARD de combatere a inundațiilor

Trei valuri de inundații, care au distrus 86 de case și o serie de drumuri anul trecut, l-au determinat pe primarul din Conțești să caute din nou sprijin european, de data aceasta prin SAPARD. A obținut aprobarea pentru refacerea a șapte străzi, cu șanțurile și podețele aferente. Lucrarea, de un milion de euro, ar fi fost imposibilă fără banii europeni. Dulgheru speră să obțină toate avizele până în martie, astfel încât să aibă totul finalizat în decembrie anul viitor.

Aproape de granița de sud, Dulgheru a avut prilejul să se împrietenească și cu omologul său din orașul Belene. Împreună cu bulgarii, a depus proiectul „Reducerea disparităților sat-oraș în Uniunea Europeană” (54 de mii de euro, noiembrie 2006 - octombrie 2007), în cadrul programului PHARE - „Fond comun al proiectelor mici pentru cooperare transfrontalieră România-Bulgaria”. Urmează să fie deschis un punct de informare și consultanță despre oportunități de afaceri și vor fi organizate întâlniri între funcționarii și oamenii de afaceri din cele două localități.

Dulgheru și-a propus ca integrarea în Uniunea Europeană să facă din comuna sa una dintre localitățile cu cele mai multe proiecte aprobate, astfel încât vânătoria de fonduri europene este abia la început.

Austriecii și-au lăsat mașina acasă. Românii, încă nu

Dintre statele federale ale Austriei, Salzburg, situat la granița cu Germania, are cel mai mic număr de locuitori, o jumătate de milion. Renumită pentru turism, această regiune a atras sume mari de bani europeni, peste 18 milioane de euro numai în ultimii șase ani.

Adrian Vasilache

Cum era de așteptat, o mare parte a finanțării a fost investită în turism și activități specifice, cu încurajarea componentei sportive și a păstrării unui mediu curat. Unul dintre proiectele de acest tip s-a derulat în perioada 1997-1999, în Pingzau, unul dintre cele cinci districte din Salzburg. Inițiativa „Ciclism turistic în Pingzau” a permis realizarea unui traseu de ciclism în 28 de comunități locale. Proiectul, a cărui valoare totală a fost de 494 de mii de euro, a urmărit

valorificarea potențialului natural. Contribuția Uniunii Europene a fost de peste 51 de mii de euro. Astfel, cu ajutor din partea programului Salzburg Obiective 5b, au fost plantate semne distincte, distribuite uniform de-a lungul rutei ciclismului Tauern, precum și pe alte trasee montane. Au fost totodată construite nouă locuri de odihnă, cu toate dotările necesare, respectiv spații de informare, surse de apă, inclusiv un spațiu pentru exerciții de gimnastică și recuperare. Nu în cele din urmă, au fost tipărite hărți care prezintă traseele de ciclism și turism montan. Pingzau este în prezent regiunea austriacă cu cea mai dezvoltată rețea de trasee, care se întinde pe o suprafață de peste 1.200 de km și care include tot ceea ce își poate dori un pasionat de acest sport: de la trasee accidentate, pe crestele înalte ale munților, până la trasee simple, pentru începători.

Ce se poate face în România

În România, ciclismul pare să fie privit ca o ciudățenie, dar pot fi identificate oportunități. Radu Mititean, directorul executiv al Clubului de ciclism Napoca, crede în potențialul imens al acestui sector, în special datorită reliefului variat și multitudinii atracțiilor naturale. Totuși, foarte puțini practică acest sport în adevăratul sens al cuvântului (persoane care efectuează excursii de mai multe

zile pe bicicletă în România). Numărul acestora, susține Mititean, se situează undeva la câteva mii în toată țara. De asemenea, se pot număra pe degete agențiile de turism care oferă în mod real programe de ciclism, iar sporadic fac oferte unele agenții de turism din străinătate, fără partener oficial la noi în țară. Pe lângă dezvoltarea instituțională redusă, o altă problemă este lipsa de infrastructură, unde intervenția banilor europeni ar fi extrem de binevenită.

MANUALUL FONDURILOR STRUCTURALE

Banii vin pe șapte programe mari

Fondurile structurale sunt instrumente financiare prin care Uniunea Europeană acționează pentru eliminarea disparităților economice și sociale între regiuni. România va primi finanțare prin trei astfel de fonduri: Fondul European de Dezvoltare Regională (ERDF), Fondul Social European (ESF) și Fondul de Coeziune (CF).

Ioana Morovan

Coordonarea la nivel național a Fondurilor Structurale este asigurată de Autoritatea de Management pentru Cadru de Sprijin Comunitar (AMCSC) din cadrul Ministerului Finanțelor Publice. Programele Operaționale 2007-2013 reprezintă detalierea pe sectoare a strategiei de dezvoltare, domeniilor prioritare și activităților care vor putea primi finanțare prin Fondurile Structurale, începând cu anul 2007. Există șapte Programe Operaționale care se vor derula în România (prescurtate PO; acronimul pentru Programe Operaționale Sectoriale este POS). Autoritățile de Management (AM) sunt unități înființate în cadrul Ministerelor, care participă la elaborarea Programelor Operaționale și care coordonează derularea acestora, în funcție de sectorul cărui programul se adresează.

Organismele Intermediare (OI) sunt acele instituții sau departamente care gestionează efectiv Programele Operaționale, comunicând direct cu solicitanții de finanțare. Pentru fiecare Program vor exista unul sau mai multe OI.

Autoritățile elaborează detaliile programelor în documente numite Programe Complement. O dată ce acestea sunt aprobate de către Comisia Europeană, programele devin operaționale.

Programele operaționale, pe scurt

1. Programul Operațional Sectorial (POS) „Creșterea competitivității economice”

Autoritate de Management (AM): Ministerul Economiei și Comerțului. Organisme intermediare: Agenția Națională pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii și Cooperatie, Ministerul Educației și Cercetării – Departamentul de Cercetare, Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, Ministerul Economiei și Comerțului – Departamentul Energie, Autoritatea Națională de Turism. Finanțarea acestui program vine prin FEDR. Este unul din cele mai importante pentru întreprinzători. Va finanța: diferite tipuri de investiții ale firmelor, dezvoltarea accesului la finanțare, start-up-uri, creșterea accesului pe piețele externe. Autoritățile locale pot primi finanțare pentru infrastructura de afaceri, infrastructura de turism etc.

2. POS „Transport”

AM: Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului. Organisme intermediare: nu au fost stabilite deocamdată. Finanțat prin: FEDR și FC. Va finanța construcția autostrăzilor și căilor ferate, electrică, reabilitări de gări, etc. Solicitanții de finanțare vor fi autoritățile de resort în domeniul transportului.

3. POS Mediu

AM: Ministerul Mediului și Gospodării Apelor. OI: Agențiile Regionale de Protecție a Mediului. Finanțare prin: FEDR și FC. Priorități de finanțat: Extinderea și modernizarea sistemelor de apă și apă uzată, Dezvoltarea sistemelor de management integrat al deșeurilor și reabilitarea siturilor contaminate, Îmbunătățirea sistemelor municipale de termoficare în zonele prioritare selectate etc.

4. PO Regional

AM: Ministerul Integrării Europene. OI: Agențiile de Dezvoltare Regională. Finanțat prin: FEDR. Va finanța proiecte ale întreprinzătorilor și autorităților locale în măsura în care demonstrează impactul asupra dezvoltării regionale.

5. POS: Dezvoltarea resurselor umane

AM: Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei. OI: Agenția Națională de Ocupare a Forței de Muncă, Ministerul Educației și Cercetării – Departamentul de Educație. Finanțare prin: FSE. Priorități: Creșterea nivelului de educație și de pregătire profesională vocațională a capitalului uman, Dezvoltarea resurselor umane în sistemul de educație, Facilitarea accesului tinerilor pe piața muncii, și altele.

6. PO Dezvoltarea capacității administrative.

Autoritate de Management: Ministerul Administrației și Internelor. Finanțat prin FSE

7. PO Asistența tehnică

AM: Ministerul Finanțelor Publice. Finanțat prin FEDR

4 afaceri de ti(m)p nou

CINCI ÎNGRIJORĂRI DIN PIAȚĂ

Piață de desfacere

Îngrijorare: După aderare, România va deveni piață de desfacere pentru UE.

Realitate: Conform Acordului de Asociere din 1995, barierele de tip tarifar aplicate fluxurilor comerciale din Uniunea Europeană au fost și vor fi reduse treptat, urmându-se eliminarea până în 2007. În ultima

periodă, competitivitatea produselor românești pe Piața Internă a UE a crescut constant: UE-25 este principalul partener de schimb al României, cu 72% din schimburile comerciale, iar volumul exporturilor urmează de asemenea un trend ascendent.

Libertatea de circulație a mărfurilor, serviciilor și capitalului

Îngrijorare: Concurența sporită va scoate de pe piață firmele românești.

Realitate: Competitivitatea firmelor românești și poziția lor se pot consolida prin oportunitățile oferite de noua piață extinsă. Aceasta, cu aproape 500 de milioane de consumatori, va crea noi posibilități pentru dezvoltarea afacerilor, iar consumatorii vor fi avantajați de o calitate crescută a mărfurilor și serviciilor. Vezi și comentariul anterior.

Facilități de la stat

Îngrijorare: UE interzice ajutoarele de stat, ceea ce va conduce la falimentul economiei românești.

Realitate: Ajutoarele de stat vor putea fi acordate în continuare după 2007, urmându-se respectarea strictă a criteriilor acordate a acestora (pentru dezvoltare regională, protecția mediului, salvare și restructurare, instruirea angajaților și ocuparea forței de muncă, cercetare și dezvoltare etc.).

Fermele de subzistență

Îngrijorare: Fermele de subzistență vor dispărea după aderarea României la UE.

Realitate: Politica Agricolă Comună (PAC) nu este destinată gospodăriilor de subzistență (care produc pentru consumul propriu), ci fermelor care produc pentru piață. PAC acordă subvenții pentru ca fermele de semi-subzistență (care produc pentru consumul propriu, dar și pentru vânzare) să devină viabile. După aderare, România va primi aproape 3 miliarde de euro pentru dezvoltare rurală, bani care vor stimula și dezvoltarea fermelor de semi-subzistență.

Îngrijorare: Toate abatoarele și fabricile de lapte vor fi închise.

Realitate: În Uniunea Europeană se acordă atenție deosebită siguranței alimentare, pentru protecția consumatorilor. Pentru abatoare și fabrici de lapte, România a obținut perioade de tranziție de trei ani

pentru mai multe unități de tăiere și procesare a cărnii roșii, a cărnii de pasăre, a centrelor de colectare și a celor de procesare a laptelui. Aceste perioade de tranziție au fost obținute pe baza argumentelor și planurilor de afaceri oferite de producători și procesatori. Toate unitățile vor trebui însă să respecte, de la data aderării, condițiile de igienă cerute de UE, tocmai pentru a proteja consumatorii.

Sursa: MIE, foto: www.europa.eu.

Mihai Berinde:

Comisia va decide ajutoarele de stat

Pe agenda mediului de afaceri din România este la ordinea zilei dezbaterile proiectului legii investițiilor. Apare astfel mai necesară ca oricând cunoașterea schimbărilor de substanță pe care aderarea României la Uniunea Europeană le aduce în domeniul ajutoarelor de stat.

Și care este cea mai bună sursă de informații dacă nu Consiliul Concurenței? Mihai Berinde, președintele acestei instituții, trece în revistă noutățile.

euROpeanul: Reprezentanții mediului de afaceri, IMM-uri și companii mari deopotrivă, anticipează noi schimbări pe planul concurenței. Despre ce este vorba?

Mihai Berinde: Cele două domenii de activitate administrate de Consiliul Concurenței, respectiv concurența și ajutorul de stat, vor fi influențate mai ales sub aspectul legislației aplicabile după data aderării. Cele mai importante modificări se vor produce în domeniul ajutorului de stat și asta pentru că, din momentul aderării, competența de autorizare a ajutoarelor de stat va fi transferată de la nivel național la nivel comunitar.

euROpeanul: Ce înseamnă, concret, acest lucru?

Mihai Berinde: Altfel spus, de la 1 ianuarie 2007 autorizarea ajutoarelor de stat va fi făcută numai de către Comisia Europeană. În același timp, toate regulile din domeniul ajutorului de stat, adoptate de organele legislative ale Uniunii Europene, vor deveni direct aplicabile și în

România. Ca regulă, orice ajutor de stat va putea fi acordat numai după autorizarea acestuia de către Comisia Europeană. Această obligație a notificării ex-ante către Comisie nu se va aplica ajutoarelor de stat din categoriile exceptate expres prin regulamente speciale și nici ajutoarelor al căror quantum se situează sub un anumit plafon valoric, așa numitele ajutoare de minimis.

euROpeanul: Există temerea că strictețea regulilor acordării ajutoarelor de stat va determina dispariția acestora. Cum comentați?

Mihai Berinde: Trebuie reținut faptul că ajutoare de stat se vor acorda și după aderarea României la Uniunea Europeană, dar ele vor fi acordate mai ales în domeniul întreprinderilor mici și mijlocii, al cercetării, al formării profesionale, al protecției mediului, al serviciilor de interes public general, precum și al dezvoltării regionale, capitole pe care cei din Uniunea Europeană pun un accent deosebit. Acordarea fondurilor se va face pe baza schemelor de ajutor de stat, scheme la care vor avea acces toți agenții economici care au același obiect de activitate.

euROpeanul: Rămâne Consiliul Concurenței fără obiect de activitate?

Mihai Berinde: Rolul Consiliului Concurenței în domeniul ajutorului de stat se va schimba, această instituție devenind „punctul național de contact” între mediul de afaceri, autoritățile din România și forurile competente din Uniunea Europeană. Pregătindu-se pentru

Mihai Berinde, președintele Consiliului Concurenței

îndeplinirea acestui rol, Consiliul Concurenței a demarat, încă din cursul acestui an, o amplă campanie prin care autoritățile responsabile au fost sprijinite în cunoașterea și înțelegerea

normelor comunitare în materie de ajutor de stat și, de asemenea, a responsabilităților care le revin după data aderării.

A consemnat Ioana **Speteanu**

Competitivitatea, piatră de încercare pentru firme

Estimările pesimiste legate de supraviețuirea companiilor pe piață, după integrarea în Uniunea Europeană, au stricat somnul multor întreprinzători din România. Unii dintre aceștia au înțeles că este nevoie de o pregătire susținută și de abordarea pozitivă a situației căreia trebuie să-i facă față.

Vlad **Telibașă**

Una dintre soluțiile identificate se referă la îmbunătățirea competitivității pe piață, împreună cu adoptarea unei politici de marketing care să asigure o mai bună vizibilitate a firmei. În acest proces devine esențială obținerea de finanțări pentru re tehnologizarea și modernizarea unităților de producție. Aceasta presupune o serie de pași și de multe ori pare anevoioasă, însă rămâne un element esențial în lupta firmelor pentru supraviețuirea pe piață.

Compania Ferochim din Târgu-Mureș produce accesorii metalice pentru mobilier. Gelu Costea, administratorul societății, spune că, fără cele două finanțări obținute pentru re tehnologizare și marketing, nu ar mai fi fost pe piață în acest moment.

„În 2003 am obținut o finanțare de 95 de mii de euro, bani pe care i-am folosit pentru re tehnologizarea fabricii. La momentul acela, marja profitului era destul de mică, iar capacitatea de producție, redusă. Cu utilajele cumpărate am reușit să mărim profitul și să nu mai refuzăm nici un client.” Nici în privința mar-

ketingului Gelu Costea nu a lăsat lucrurile la voia întâmplării. „Am realizat un proiect de două sute de milioane de lei, bani necesari pentru publicarea unui catalog de prezentare a produselor noastre. 60% din această sumă am obținut-o tot printr-o finanțare. Promovarea făcută ne-a ajutat foarte mult în relația cu clienții noștri” spune Costea. Și alte firme s-au gândit din timp cum să crească. Cardinal SRL, firmă producătoare de granule din PVC, a apelat la finanțare pentru sporirea capacității de producție. Administratorul Florin Teșanu afir-

mă că în întocmirea dosarului de proiect nu a solicitat serviciile unei firme de consultanță. „Proiectul l-am făcut noi, cei din firmă. Ne-a fost puțin mai greu, dar, după ce ne-am documentat, am reușit să întocmim un plan bun”, spune Teșanu, care admite că drumul de la depunerea documentației până la obținerea banilor a fost destul de anevoios. „Am reușit să intrăm în posesia banilor după opt luni de la depunerea dosarului. A fost o procedură destul de lungă, dar a meritat”, spune el. Firma Cardinal a obținut o finanțare de 50 de mii de euro, bani folosiți pentru achiziționarea de utilaje performante. Până la suma de aproximativ 300 de mii de euro, valoarea totală a investiției, producătorul a apelat atât la resursele firmei, cât și la un credit bancar. Întreprinzătorul citat conchide:

„Din punct de vedere tehnic și legislativ, suntem pregătiți. Nu știm totuși ce ne așteaptă după aderare. Sper că lucrurile nu vor fi atât de rele precum se zvonește. Vor exista eșecuri, dar numai în cazul firmelor care s-au trezit în ultimul ceas, când și-au dat seama că nu știu nimic despre legislația comunitară și despre competiția de pe piața europeană.”

locatar în piața muncii

5

Recenta controversă iscată în Marea Britanie, legată de accesul pe piața muncii pentru români și bulgari după 1 ianuarie 2007, atrage atenția asupra fenomenului în ansamblu.

Adrian Lungu

Britanicii „sar în ochi” pentru că, de la o politică a „porților deschise” pentru polonezi, slovaci, maghiari și ceilalți, ar putea închide ușa exact în momentul aderării României și Bulgariei. Guvernul britanic anunță, în plină dezbateră mediatică legată de beneficiile și inconveniente migratorie, că ar urma să ia o decizie referitoare la accesul cetățenilor români pe piața muncii din Regatul Unit, după prezentarea raportului de monitorizare al Comisiei Europene, din 26 septembrie 2006. România și Bulgaria s-au aflat, mai bine de o lună, pe primele pagini ale cotidianelor britanice, fie ele serioase sau tabloide, în urma unor luări de poziție asupra introducerii de restricții pentru muncitorii celor două țări.

Politicienii britanici au avut atitudini diverse de la declarații fără echivoc în favoarea restricțiilor, precum cele ale secretarului pentru afaceri interne sau ale secretarului pentru comerț până la unele împăciuitoare, precum cea a primului ministru Tony Blair. Chiar dacă a admis că ar putea fi introduse permise de muncă pentru o perioadă limitată, Blair a spus că jumătate din străinii veniți la muncă în Marea Britanie se întorc în țările lor, deci „nu există argumente convingătoare” pentru a bloca sosirea muncitorilor români și bulgari. Întreaga controversă a apărut după ce un raport al guvernului britanic a arătat că estimările referitoare la fluxul de muncitori din noile state membre după 2004 au fost depășite simțitor. Aproape 450.000 de muncitori au venit din Estul Europei în Marea Britanie, după 2004, iar estimările inițiale plasaseră această cifră în jurul valorii de 20.000. Majoritatea noilor veniți sunt tineri, iar 54% dintre ei sunt polonezi. După ultimul val de extindere a UE, doar Marea Britanie, Irlanda și Suedia și-au deschis piețele muncii pentru imigranții din cele zece noi state membre. Între timp, Spania, Portugalia, Finlanda și Grecia au renunțat și ele la restricții. Comisia Europeană susține „deschiderea cât mai rapidă” a pieței muncii pentru noii membri ai UE, a arătat purtătorul de cuvânt al comisariatului pentru Justiție și Afaceri Interne, Franco Frattini. De

Numărul lucrătorilor plecați prin OMF pe țări de destinație, trimestru I 2006	
Germania	8.460
Spania	3.833
Total	12.293

Numărul lucrătorilor plecați prin OMF pe țări de destinație, 2005	
Germania	28.380
Spania	14.323
Total	42.703

Numărul vizelor de muncă eliberate de misiuni diplomatice, în trimestrul I	
Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord	1.121
Elveția	400
Belgia	330

altfel, libertatea de mișcare a forței de muncă reprezintă un principiu fundamental al Pieței Interne și unul dintre factorii care contribuie la îndeplinirea obiectivelor de creștere economică și competitivitate în Uniunea Europeană. Organizația Internațională pentru Migrație esti-

Numărul contractelor de muncă în străinătate prin intermediul agenților privați de ocupare a forței de muncă, pe țări de destinație, trimestrul I 2006			
Total	2.324	Italia	205
Japonia	92	Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord	75
Statele Unite ale Americii	762	Germania	129
Cipru	519	Ungaria	127
		Israel	97

Numărul contractelor de muncă în străinătate prin intermediul agenților privați de ocupare a forței de muncă, pe meserii, trimestrul I 2006

- muncitor necalificat	343	- cameristă	185	construcții	174
- dansatoare	192	- agricultor	178	- ospătar	162
		- muncitor			

9.187 de vize de muncă; Ungaria – 8.142 de vize de muncă; Marea Britanie – 2.300 de vize de muncă; Belgia – 597 de vize de muncă și Japonia – 559 de vize de muncă.

Calamitate pentru țara de origine?

Pe piața muncii din Uniune se înregistrează un șomaj ridicat în anumite zone și în anumite meserii, în timp ce altele duc lipsă de personal calificat. Discrepanțe se înregistrează și pe categorii de vârstă. Dacă media șomajului în

măsură ce zona rurală se va dezvolta, vor apărea oportunități pentru tinerii absolvenți și acolo unde acum acestea nu există.

Referitor la un eventual exod al creierelor către Europa vestică, Jonathan Scheele a spus că un astfel de exod temporar, provizoriu este chiar de încurajat, pentru că specialiștii respectivi vor putea reveni în țară cu bune practici pe care le pot aplica. În România există un deficit de forță de muncă, în special în sectoarele de vârf, spune Leonard Orban, secretar de stat în Ministerul Integrării

Românii pe piața muncii din Vest: calamitate sau necesitate?

ma recent că în jur de două milioane de români locuiesc în străinătate, ceea ce reprezintă aproximativ o cincime din populația activă. Ei trimit în țară mai mult de două miliarde de euro în fiecare an, sumă mai mare decât cea a investițiilor străine directe. Conform statisticilor furnizate de euro newsletter-ul Guvernului României, doar 1,85% din vizele de muncă acordate în 2005 au fost pentru Marea Britanie. Comparativ, în alte țări, destinații favorite ale fluxurilor migratorii din România, situația a fost următoarea: Germania – 36.428 vize de muncă (38%), Italia – 20.059 vize de muncă (20,9%), Spania – 17.456 vize de muncă (18%), Ungaria – 15.539 vize de muncă (16,2%). În prima jumătate a acestui an, prin Oficiul pentru Migrația Forței de Muncă s-au semnat 27.000 de contracte cu Germania și 5.640 cu Spania. În primul semestru al anului 2006, numărul estimat de vize de muncă eliberate pentru cetățenii romani este de 23.611: Germania –

UE-25 este de 9 %, la tineri el se apropie de 19 %. Mobilitatea forței de muncă ar ajuta la o mai bună distribuție a lucrătorilor. Deutsche Welle atrage atenția că în Polonia, de exemplu, nu mai există specialiști în construcții. „Englezii s-au plâns că au fost luați cu asalt de constructorii polonezi, iar guvernul de la Varșovia caută acum soluții pentru a-i atrage nu doar pe localnici ci și pe străini să lucreze pe șantierele poloneze.” Jonathan Scheele, șeful Delegației Comisiei Europene în România, spunea nu demult că cei care vor pleca să muncească în Vestul Europei imediat după data aderării vor fi „oameni care nu sunt atât de bine calificați, deoarece pentru ei cererea se creează mai repede. Odată cu recunoașterea diplomelor va apărea însă un progres gradual”. De asemenea, Scheele consideră că activitatea economică va decide care vor fi meseriile care vor fi căutate. Pe măsură ce un domeniu se va dezvolta, meseriile specifice domeniului vor fi căutate. Pe

Europene. „Deja e dificil să găsești ingineri buni în România.” Dintre lucrătorii ajunși în Spania și în Germania la începutul lui 2006 prin intermediul Oficiului pentru Migrația Forței de muncă, cei mai mulți lucrează în agricultură, iar în Germania, un procent important și-au găsit posturi în hoteluri și restaurante. Construcțiile și industria alimentară sunt alte domenii unde lucrătorii din România își fac loc în țările unde emigrează. Dacă privim statisticile referitoare la șomajul din România, vom constata că cei mai mulți șomerii sunt tot în zona muncii necalificate, fie în agricultură, fie în construcții. Ceea ce explică, pe de o parte, motivația celor care au plecat, dar poate da și o indicație despre profilul celor care vor continua să plece. Fonduri europene precum Fondul Social European (3 miliarde de euro până în 2013) vor îmbunătăți însă condițiile de muncă din țară, ceea ce ar putea însemna că tot mai mulți români ar putea alege să rămână.

OPINIA SPECIALISTULUI

Meserii cu căutare

În Finanțe vor fi căutați profesioniști cu acreditări recunoscute internațional, de genul ACCA (Asociația Contabililor Autorizați și Experților Contabili), care pot să satisfacă cerințele de raportare în limba engleză la firma mamă, fie ea în Belgia, Londra sau New York și analiști financiari capabili să interpreteze poziția financiară a companiei și să recomande principii manageriale. Sunt puțini pe piață acum și se vor căuta din ce în ce mai mult pentru că patronii români își vor da seama de valoarea adăugată pe care o pot aduce într-o companie. Un trend crescător se va remarca și în industria bancară pentru salariul motivant pe care îl oferă, cu mult peste nivelul mediu din

Eduard Radu, expert în resurse umane, analizează tendințele

România, și stabilitatea pe care puține industrii și-o pot da. Tot în acest domeniu, specialiștii sunt de părere că în aproximativ 5 ani vor fi restructurări masive. Iar românii vor fi nevoiți să schimbe, dacă nu meseria, industria în care lucrează.

Ingenieria își va recâștiga statutul și va fi din nou o meserie de viitor. Se vor căuta de asemenea, profesioniști în resurse umane și specialiști în managementul și implementarea proiectelor. Centrele de tip call-center au luat amploare, în ultimul timp, și sunt un bun start pentru tinerii isteți, cunoscători de limbi străine, care vor să facă un ban de buzunar. Iar tot mai multe companii din afară își externalizează serviciile de contabilitate, achiziții și resurse umane, în centrele de out-sourcing de la noi. „Dacă vrei ca cetățean englez să afli ce pensie ai, suni în România”.

Meserii în cădere

În telecomunicații, companiile Orange și Vodafone, care s-au bucurat de o poziție foarte bună până acum, vor fi nevoite să facă restructurări. Consumatorii vor prefera tot mai mult comunicarea prin internet în defavoarea telefonului mobil. Industriile care se bazează pe tehnologie vor deveni redundante în viitor. Un programator care este bine văzut pe piață, dacă nu ține pasul cu ritmul în care evoluează programele și serviciul pe care îl deservește, riscă să nu mai fie valoros pe piață. Un alt domeniu care începe să piardă teren îl reprezintă funcțiile tehnice care acum par sigure, cum ar fi cea a unui administrator de rețea. Companiile își externalizează tot mai mult serviciile, tehnologia devine mult mai sigură, iar un calculator ar putea fi instalat din India sau China prin internet. Și în imobiliare se așteaptă în următorii 3-5 ani o corecție pe piață. Nu vor mai fi la fel de mulți investitori, iar cei care au făcut deja investiții vor dori să le valorifice. „Toate industriile în care se investesc foarte mulți bani acum, bancare, imobiliare, publicitate, televiziuni, din cauza concurenței nu vor fi sustenabile, și în timp vor fi nevoiți să vândă afacerea sau să o restructureze. Și atunci o televiziune ca Pro TV ar putea să cumpere o stație ca Prima, sau Petrom-ul poate achiziționa un canal TV și să aducă un management performant”.

De reținut

În concluzie, românii trebuie să se obișnuiască cu schimbarea. Să schimbe nu numai angajatorul de câte-va ori, ci chiar meseria dacă va fi nevoie. Pentru o mai bună adaptare la noile condiții impuse de UE, sfatul specialiștilor pentru angajatori este mai degrabă să-și formeze angajații, să-și construiască forță de muncă, decât să o cumpere. E mai ieftin și strategia dă rezultate mai bune. „Se va dovedi statistic că cei care rămân în țară și își construiesc o carieră vor avea pe termen lung o valoare pe piață mult mai mare decât cei care pleacă în afară. Vor cunoaște piața și nevoile consumatorilor mult mai bine și vor avea o credibilitate mai mare pe plan local față de cei care revin și trebuie să o ia, într-un fel, de la început”, consideră Eduard Radu, expert în resurse umane. Iar în ceea ce-l privește pe angajat, pentru o carieră de succes, devine tot mai importantă gândirea strategică și dezvoltarea personală.

Meserii pe val după 1 ianuarie 2007

Trebuie să ne obișnuim cu schimbarea. Acesta este mesajul pe care specialiștii în resurse umane îl au pentru cei care vor să se orienteze bine în carieră și să se mențină pe val după 1 ianuarie 2007.

Camelia Moga

Dacă până acum cea mai mare realizare a unui tânăr era să se angajeze, de acum încolo provocarea va fi să își găsească un serviciu bun, care să i se potrivească în termeni de valori, pasiuni și competențe și care să-l ajute în construirea unei cariere de succes. Pentru acest număr, l-am ales pe expertul în resurse umane Eduard Radu să explice ce anume trebuie luat în seamă în alegerea carierei. O tendință majoră de dezvoltare se observă în sectoarele de servicii pentru

populație, mai ales în consultanța pentru persoane fizice și pentru companii, consultanța de management sau de resurse umane, dar și în sectoarele de servicii clasice, care au ca spațiu de desfășurare clinice de sănătate, cabinete stomatologice sau restaurante, saloane și cafenele. Este de așteptat ca acest fenomen să fie susținut de creșterea puterii de cumpărare, în ideea alinării viitoare la standardele de viață din UE.

În companiile mijlocii și mari se observă o creștere a accentului pe productivitate, mult mai mare decât până acum. Vor fi investiți mai mulți bani în automatizare și în formarea angajaților și prin urmare se așteaptă o creștere a productivității. Însă acest proces va declanșa în viitor și o serie de restructurări în cadrul companiilor internaționale (de genul Coca-Cola, Philip Morris, Pepsi sau companii private precum

Petrom sau Romtelecom). Este de așteptat ca unele companii mari din România să-și consolideze poziția pe piață, chiar dacă nu vin investitori din afară. „Unicredit, HVB și Banca Tîriac sunt un exemplu clasic de fuziune care a consolidat trei bănci într-una singură. Vom vedea această tendință din ce în ce mai mult, chiar și în industrie”, potrivit lui Eduard Radu. După aderare, limba engleză va fi și mai solicitată decât până acum. Firmele mici și mijlocii care lucrează cu publicul vor fi nevoite să concureze cu firmele din străinătate. De asemenea, se va simți o intensificare a procesului de cumpărare a companiilor locale de către companii mari venite din afară, motivate să intre pe piață fără să o ia de la zero. În această direcție pot fi amintite companiile private cu capital local care fac țevi sau cărămizi, dar și unele bănci cum ar fi Carpatca sau Transilvania.

6

cât primești dacă plătești

Boagiu: „Europa lapte și miere sau

Sursa: europa.eu

Industria românească după aderare: oportunități, dar mai ales obligații

„Nu credeam niciodată că îmi voi petrece jumătate din fiecare zi de muncă citind legi românești, dar mai ales legislație europeană!” Această mărturisire nu îi aparține unui angajat obișnuit, ci unui patron român, angrenat într-una dintre cele mai mari provocări pe care le-a trăit vreodată. George Mircescu, patronul unei mici fabrici de subansamble din Ialomița, este unul dintre milioanele de români cărora integrarea în Uniunea Europeană le-a adus două lucruri importante: posibilitatea de a avea acces pe o piață de aproape 500 de milioane de consumatori, dar și iminenta apariție a unei concurențe acerbe.

Dar ce înseamnă de fapt integrarea europeană pentru industria românească? În ce constau efectele intrării pe piața comună?

Unul dintre efectele majore resimțite – atenuat în ultimii ani prin reformele fiscale – va fi apariția unei concurențe cu adevărat puternice în aproape toate sectoarele industriale. Unul dintre exemplele cele mai dure-roase este industria chimică, unde s-au înregistrat până în acest moment cele mai multe

falimente. Cauzele acestor eșecuri sunt multiple, dar câteva se individualizează: lipsa de eficiență energetică, managementul defectuos și neadaptarea la standardele europene.

„Adaptarea la standardele comunitare este o condiție esențială pentru ca o întreprindere să poată supraviețui. Dacă acest lucru nu se petrece, întreprinderea are de ales: fie va intra pe nișa produselor ieftine, de proastă calitate, cu valoare adăugată mică, fie moare”, spune Ion Stuparu, expert în cadrul unei agenții de consultanță în management.

Pe lângă adaptarea la standarde, industria românească mai are de îndeplinit câteva cerințe esențiale pentru supraviețuire pe piață.

Una dintre acestea este protecția drepturilor de proprietate intelectuală. Din momentul intrării în UE, fiecare inovație sau invenție trebuie protejată la nivel comunitar, ceea ce presupune costuri majore. Reversul medalei? Orice utilizare fără permisiune a unui produs, serviciu sau idee protejate poate aduce sancțiuni majore.

O altă cerință extrem de importantă se referă la protecția mediului. Agenții economici trebuie, astfel, să includă costurile de mediu în costurile de producție. Prețurile produselor obținute folosind tehnologii care protejează mediul vor fi mai mari și companiile vor fi obligate să facă față concurenței unor companii europene care au trecut deja peste șocul economic provocat de implementarea sistemelor de protecție a mediului.

„Legile pe care le citesc în fiecare zi îmi dau dureri de cap. Dar îmi dau seama că, dacă nu le-aș cunoaște și aplica, acum aș fi deja un fost patron”, conchide George Mircescu, unul dintre patronii care au învățat că aderarea la UE îi aduce multe oportunități. Dar și o droaie de obligații.

• **Românii au o nouă șansă, poate cea mai mare din istoria modernă. Va depinde de noi să știm să profităm de ea. Integrarea nu este un cadou, ceva gratuit.**

• **Românii nu trebuie să aibă așteptări nerealiste.**

• **Aderarea la Uniunea Europeană înseamnă o provocare, atât politică, cât și socială sau economică.**

• **Deși pragmatici (sau realști moderati), românii au speranță într-un viitor mai bun.**

• **Sunt 30 de miliarde de euro, o sumă consistentă, dar pentru a cheltui acești bani nu va veni Uniunea Europeană să ne spună ce proiecte să facem.**

(urmare din pagina 1)

euROpeanul: În cât timp, din momentul aderării, estimați că societatea românească va simți efectele pozitive ale statutului de țară membră a Uniunii Europene și care sunt, în mare, aceste efecte pozitive?

Anca Daniela Boagiu: Societatea resimte de pe acum efectele pozitive ale viitorului stat de stat membru UE. Procesul de aderare a însemnat un real motor al reformelor în România, dacă ne gândim fie și numai la reformele din Justiție sau la fondurile de preaderare. După 1 ianuarie 2007 România va deveni oficial stat membru al Uniunii Europene. Ce înseamnă acest lucru și la ce trebuie să se aștepte românii? În primul rând, înseamnă că românii nu trebuie să aibă așteptări nerealiste. Integrarea va presupune și costuri pe termen scurt, dar acestea vor fi depășite în importanță și magnitudine de beneficiile pe termen mediu și lung. Europa înseamnă în egală măsură responsabilități și oportunități. În al doilea rând, nu trebuie să avem impresia că integrarea este un cadou, ceva gratuit, iar eforturile, progresele sau transformările din ultima perioadă sunt martori fideli ai unui proces laborios. Mai mult, înseamnă că aceste eforturi și progrese trebuie să continue și după 1 ianuarie 2007. Dar, cel mai important, înseamnă că românii au o nouă șansă, poate cea mai mare din istoria modernă. Va depinde de noi să știm să profităm de ea. De la fonduri structurale pentru diverse proiecte publice sau private, până la speranța de a trăi într-un oraș mai civilizat, fără hârtii aruncate pe jos, de la libertatea de a circula fără vize, până la o plimbare într-o pădure mai curată, toate acestea sunt șanse pe care românii le au. Depinde de noi să știm să ne folosim de aceste oportunități și să le transformăm în efecte pozitive reale.

euROpeanul: Sondaje recente arată că românii privesc cu îngrijorare în viitor, temându-se, în principal de creșterea prețurilor și posibilitatea pierderii locurilor de muncă. Cât de reale considerați că sunt aceste temeri? (Sursa folosită: Barometrul de opinie publică, Gallup 2006)

Anca Daniela Boagiu: Aderarea la Uniunea Europeană înseamnă o provocare, atât politică, cât și socială sau economică. De ce atât de mulți români și-ar dori ca România să intre în Uniunea Europeană dacă nu ar crede că acest lucru ar însemna într-adevăr un viitor mai bun pentru

fiecare? Temerile românilor sunt justificate.

Europa nu înseamnă lapte și miere sau bani picați din cer. Am lăsat demult în urmă perioada în care Uniunea Europeană era un produs ambalat frumos pentru diverse evenimente din campaniile electorale. Românii înțeleg că Uniunea Europeană va însemna și costuri. Deși aceste costuri nu vor însemna o creștere importantă a prețurilor sau pierderea automată a unor locuri de muncă, cei

Lipsa de informare duce la exagerări

euROpeanul: Societatea românească a trecut, treptat, de la un optimism exagerat la un realism temperat în ceea ce privește efectele aderării României la Uniunea Europeană. Din punctul dumneavoastră de vedere, care este atitudinea cea mai potrivită față de ceea ce urmează după momentul 1 ianuarie 2007?

Foto: euROpeanul

care nu se vor adapta noilor condiții europene, cei care nu vor vrea să înțeleagă care este noul cadru european, noile reguli ale jocului, nu vor avea cum să profite. Pe de altă parte, datele celui mai recent Eurobarometru ne arată că românii văd în Europa o nouă șansă. Europa înseamnă libertate de circulație, înseamnă prosperitate și democrație. Deși pragmatici (sau realști moderati), românii au speranță într-un viitor mai bun, al cărui garant poate fi UE. Încrederea aceasta trebuie fructificată, și în nici un caz înșelată.

euROpeanul: Intrați în istorie cu o frază deja celebră: „Uniunea Europeană ne dă, dar nu ne bagă și în traistă”. La ce vă referiți?

Anca Daniela Boagiu: Este o parafrază a uneia dintre zicalele mele favorite ale poporului român. Este un îndemn la o atitudine pro-activă, la implicare. Așa cum spuneam Uniunea Europeană înseamnă drepturi și responsabilități, iar maximizarea beneficiilor pe care aderarea le implică ține de fiecare dintre noi. Exemplul cel mai evident este cel al fondurilor structurale. Sunt 30 de miliarde de euro, o sumă consistentă, dar pentru a cheltui acești bani nu va veni Uniunea Europeană să ne spună ce proiecte să facem. Noi, autorități centrale, locale, organizații non-guvernamentale, companii, fermieri etc, trebuie să avem inițiativă, să identificăm o nevoie și să venim cu un proiect care să ajute la satisfacerea acelei nevoi.

Anca Daniela Boagiu: Optimismul exagerat, cât și pesimismul ridicat au în general aceeași sursă: lipsa de informare. În România am avut parte de o încredere nefondată în Uniunea Europeană: conform Eurobarometrului, în toamna anului 2004, 74% dintre români aveau încredere în instituțiile UE, în toamna lui 2005 scăzând la 64%. Unii ar putea spune că un nivel ridicat de optimism este sănătos pentru o societate, motivând și justificând eforturile pe care le facem în vederea integrării. Dacă ne uităm la alte state care au avut experiențe similare, observăm că „șocul integrării” a afectat mult mai serios societatea în ansamblul ei

„De la fonduri structurale pentru diverse proiecte publice sau private, până la speranța de a trăi într-un oraș mai civilizat, fără hârtii aruncate pe jos, de la libertatea de a circula fără vize, până la o plimbare într-o pădure mai curată, toate acestea sunt șanse pe care românii le au.”

STATE CU CARE NE COMPARĂM

Camelia **Moga**, Adrian **Lungu**

Înainte de 2004, țările care urmau să adere știau că extinderea granițelor Uniunii Europene va avea un impact pozitiv asupra economiei lor, printr-o creștere semnificativă a puterii economice și implicit a prosperității. Dar cetățenii din respectivele țări (opt din Europa centrală și două mediteraneene) știau și că deschiderea piețelor urma să aducă noi presiuni asupra întreprinderilor, în special a celor din sectoarele industriale tradiționale, iar întreprinderile mici și mijlocii, baza economiei, urmau să fie cele mai expuse. Bani din fondurile europene (în particular fondurile structurale, care vizează

limitarea decalajelor dintre regiunile UE) contribuie la anularea discrepanțelor existente între țările în curs de aderare sau nou-membre și statele „vechi” membre ale UE. În anul 2003, diferențele din economiile celor zece țări de statele membre erau încă semnificative. Veniturile pe cap de locuitor erau cu mult sub cele din UE: o medie de 40 % în UE, comparativ cu 30 % în Letonia și 69 % în Slovenia. Se calcula pe atunci că țările în curs de aderare ar fi putut ajunge la nivelul celor din Vest în 15 până la 40 de ani. Integrarea din punct de vedere economic a țărilor candidate la UE a început încă din 1990, când aceste țări și-au deschis economia și au re-

orientat exporturile către UE. Toate produsele industriale din țările candidate au avut parte de acces liber pe piața UE începând cu 1 ianuarie 1995. Viitoarele state membre au dat dovadă de o mare deschidere față de piața europeană, așa cum arată și procentul din PIB reprezentat de exporturi: în 2001 acesta se plasa de la 23 % în Polonia până la 63% în Slovacia. După șocul pierderii piețelor de desfacere din Vest și scăderea producției din anii '90, reconstrucția masivă a industriei a început prin procesul de privatizare. Felul în care autoritățile au înțeles să privatizeze s-a dovedit crucial pentru performanțele industriei. Vânzările către investitori strategici, și în parti-

cular investitorilor străini care aparțineau unui sector similar (de exemplu în Ungaria) au dus la restructurări profunde. Prin contrast, programele de privatizare în masă, bazate, ca și în România, pe cupoane, din Cehia, Slovenia și Lituania sau transferul proprietății către angajați au dus la modele inefficiente de management și au întârziat atingerea competitivității. Mineritul, industria siderurgică și construcția de vapoare au întâmpinat mari dificultăți și la momentul aderării încă era nevoie de restructurări profunde. Ca și la noi, restructurarea a fost domeniul în care s-au făcut cele mai mari greșeli în perioada de tranziție.

cât primești dacă plătești

7

nu înseamnă bani picați din cer”

„Optimismului exagerat, ca simptom al lipsei de informare, trebuie să i se administreze vaccinul informației clare și corecte.”

decât rezultatele unui optimism moderat. De aceea, beneficiile unui optimism ridicat sunt întrecute de efectele negative ale unor promisiuni sau așteptări nerealiste. Optimismului exagerat, ca simptom al lipsei de informare, trebuie să i se administreze vaccinul informației clare și corecte. În momentul în care am oferit acest gen de informație, am observat o scădere serioasă a acestui optimism, îndreptându-ne către un realism moderat, dar sănătos. Acest realism moderat este cel care ajută la formularea așteptărilor corecte, la conturarea proiecțiilor eficiente. Iar de exact aceste două elemente vom avea nevoie după 1 ianuarie 2007. Așteptările realiste și proiecțiile corecte sunt cele care trebuie să contureze atitudinea românilor după 2007: implicare.

euROpeanul: Românii au tendința de a se subaprecia în raport cu cetățenii vechilor state membre ale Uniunii Europene, sau cel puțin aceasta este concluzia sociologilor. Cum comentați? Sunt ceilalți mai buni decât suntem noi, sau este vorba despre o percepție greșită a superiorității lor?

Anca Daniela Boagiu: Nu am fost de acord niciodată cu acest tip de generalizări prin care în loc să analizăm indivizii, utilizăm stereotipuri lipsite de un fundament logic. Eu cred că am demonstrat în diferite domenii de activitate că nu suntem cu nimic mai prejos decât alte popoare. Aderarea noastră la Uniune și eforturile pe care le-am depus pentru a obține acest statut dovedesc că România și românii se pot compara cu oricare dintre statele Uniunii. Iar în Uniunea Europeană vom fi al șaptelea stat membru și trebuie să dovedim că știm să profităm de acest atu, adică să maximizăm beneficiile care decurg.

Munca în străinătate

euROpeanul: Majoritatea concetățenilor noștri văd în aderarea României la Uniunea Europeană o oportunitate de a călători și munci în străinătate. Sunt așteptările lor realiste?

Anca Daniela Boagiu: Uniunea Europeană este înainte de toate un spațiu care glorifică libertățile individului, iar libertatea de circulație și cea a forței de muncă sunt printre valorile fundamentale promovate de către această organizație. De aceea, așteptările cetățenilor români sunt cât se poate de realiste, chiar dacă trebuie să avem în vedere și anumite condiționări care vor fi aplicate României în primii ani după aderare. Tratatul de Aderare al României la Uniunea Europeană este explicit în ceea ce privește libera circulație a muncitorilor români pe teritoriul statelor membre. Astfel, statele membre UE au dreptul să impună restricții pentru muncitorii români între doi și șapte ani, după integrarea României în Uniunea Europeană, după

principiul „2+3+2”. Mai precis, pentru cazul României, un stat membru care decide la sfârșitul acestui an, după publicarea ultimului Raport al Comisiei Europene, să restricționeze piața internă a muncii pentru români, va analiza din nou în 2009 dacă menține sau nu aceste restricții. Mai departe, dacă respectivul stat menține restricțiile în 2009, are dreptul să urmeze același pas și în 2012, dar numai pentru încă 2 ani. Cu alte cuvinte, în 2014, niciun stat membru al UE nu va mai putea restricționa accesul muncitorilor români pe piața muncii. În același timp, toate aceste prevederi vor putea fi aplicate și de către România, ca stat membru cu drepturi depline al UE, în ceea ce privește accesul muncitorilor din statele UE pe piața românească a muncii. Autoritățile române au inițiat un studiu multidisciplinar, care să evalueze impactul liberalizării accesului lucrătorilor străini pe piața muncii din România. Și în baza rezultatelor acestei cercetări, România va stabili până la sfârșitul anului, dacă va lua aceeași decizie luată de Ungaria, Slovenia și Polonia

în 2004, și anume de a aplica restricțiile pe piața internă a muncii pe bază de reciprocitate.

euROpeanul: Vor exista oportunități de dezvoltare personală și în România? În ce domenii și cât de curând?

Anca Daniela Boagiu: Integrarea europeană presupune drepturi și responsabilități deopotrivă pentru toți cetățenii României. Oportunități există și vor exista și după momentul aderării, depinde însă de fiecare dintre noi cum știm să valorificăm aceste oportunități. De exemplu, unul din cele mai importante programe operaționale este cel referitor la dezvoltarea resurselor umane, gestionat ca autoritate de management de Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei. Prin acest program vor putea fi finanțate diferite proiecte de reconversie profesională, cursuri de perfecționare în diferite domenii, schimburi de experiență, astfel încât fiecare persoană care dorește să se specializeze pe un anumit domeniu să aibă acces la o pregătire cât mai bună.

Au consemnat Ioana Speteanu și Adrian Lungu

Foto: HotNews.ro

noile state membre

Astfel, și în Republica Cehă, Slovacia și Lituania, statul a amânat procesul dureros al privatizărilor, lichidărilor sau restructurărilor. Înainte de aderare, în țările mai dezvoltate, exportul deja se specializase și a continuat și după 1 mai 2004 să evolueze către industrii mult mai sofisticate și dominate de tehnologie avansată. Acest gen de exporturi a înregistrat creșteri în aproape toate țările, dar mai ales în Republica Cehă, Estonia, Ungaria, și Slovacia. Ungaria a avut de asemenea o supra-reprezentare a industriei dominate de tehnologie în exporturile către UE, comparabilă cu cea din Marea Britanie și Irlanda. Desigur, investițiile străine au cres-

cut exploziv în preajma aderării, „campiona” acestora fiind Republica Cehă. Înainte de aderare, s-a identificat o nevoie acută de restructurare în sectorul siderurgic, în special în Cehia și Polonia. Aici restructurarea a amânat semnificativ din cauza poziției refractare a statului în a-și asuma consecințele și riscul unor costuri sociale și regionale inerente. Ca și la noi, înainte de aderare țările din valul 2004 se pregăteau să renunțe la taxele vamale proprii pentru automobilele fabricate în afara UE (în special Japonia și Coreea). De asemenea, industria auto a cunoscut o creștere înainte de aderare, dar mai ales după. Creșterea s-a datorat

armonizării legislative, investițiilor substanțiale din Vest, sosite încă din anii '90, precum și forței de muncă încă ieftină. În industria farmaceutică, investițiile pentru armonizarea standardelor erau deja realizate, iar aderarea a constituit mult așteptatul semnal pentru pătrunderea pe piața Vestică a produselor farmaceutice din noile state membre. Industria chimică cunoscuse un declin accentuat la începutul perioadei de tranziție, iar înainte de aderare, deși începuse să își revină, avea mare nevoie de investiții. Polonia este cel mai mare producător din industria chimică dintre toate noile membre, urmată de Cehia și Ungaria. În câteva dintre

țările aflate în curs de aderare, un rol important l-a jucat industria tradițională a textilelor. Mai multe companii europene și-au relocalat producția de masă în țările în curs de aderare, mai ales în sectorul fabricilor de îmbrăcăminte. Integrarea europeană avea să atragă în continuare investitori europeni și, odată cu aceștia, mai multe afaceri care să dezvolte relații și cooperări. Ca și în România, cel mai mare avantaj din sectorul țărilor în curs de aderare continua să fie reprezentat de costurile reduse ale mării de lucru în comparație cu „vechiul continent”. Și această situație a continuat să se mențină pe termen scurt și chiar mediu.

BRAND ROMÂNESC LA EXPORT

„Made in Romania” mai au de așteptat

După negocieri strânse cu Uniunea Europeană, România a obținut protecție pentru o serie de produse cu specific național, produse care nu vor mai putea fi fabricate sub aceeași denumire în nici un alt stat membru al Uniunii Europene.

Vlad Telibașa

În baza unor ordine ale ministrului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale (MAPDR), Gheorghe Flutur, au fost selectate o serie de produse pentru care România a solicitat la Bruxelles protecția mărcilor respective. Ministerul Integrării Europene a transmis oficialilor europeni această listă care conținea mai multe tipuri de brânzeturi, câteva produse de panificație, două produse din carne, plăcinta dobrogeană, magiunul de Râureni, denumirile unor băuturi alcoolice. În urma negocierilor, la Bruxelles au fost acceptate într-o primă fază o serie de propuneri, iar anumite denumiri au fost menționate în Tratatul de Aderare. Modificările aduse ulterior acquis-ului comunitar vor da posibilitatea României ca în termen de șase luni de la aderare să prezinte o nouă listă pe baza căreia se vor purta noi negocieri. Astfel, mărcile care nu s-au regăsit până acum în solicitările către Bruxelles au încă timp să fie propuse. „Chiar dacă nu suntem încă stat membru, noile prevederi ale acquis-ului comunitar trebuie oricum aplicate”, a declarat Leonard Orban, secretar de stat în MIE. Acesta nu a exclus și posibilitatea ca o serie de produse să fie respinse la această nouă negociere. De ce un număr limitat de denumiri? „Am fi putut face propuneri pentru foarte multe alte produse naționale, însă la nivelul UE există în jur de 200 de branduri și ar fi fost total nerealist să ne prezentăm cu o listă de 150 de produse românești. Tocmai de aceea am ales ceea ce am considerat că e reprezentativ pentru România”, a precizat Leonard Orban pentru euROpeanul. Salamul de Sibiu, cărnații de Pleșcoi, pâlnica sau Turțul de Oaș pot deveni „branduri naționale” a căror denumire va fi asociată automat cu România. Cel puțin aceasta este dorința oficialilor, dar mai ales a producătorilor. Protecția acordată este de două tipuri: întâi de toate, pentru produsul generic, ca, de exemplu pâlnică, brânză, caș - denumire care va putea fi folosită exclusiv de producătorii din România. În al doilea rând, va fi protejată denumirea de origine, zona geografică de unde provine produsul. Este cazul salamului de Sibiu sau a Turțului de Oaș. În aceste cazuri, un producător străin nu va avea dreptul să vândă un produs similar salamului de Sibiu, sub această denumire, însă va putea să comercializeze un salam cu exact aceleași caracteristici sub denumirea de Salam de Viena, spre exemplu. „Probabilitatea (ca astfel de produse să apară – n.r.) este totuși foarte mică”, asigură Leonard Orban, pentru că un astfel de demers din partea unor producători externi nu ar da rezultatele economice scontate. Deocamdată firmele românești așteaptă să afle care dintre brandurile aflate pe lista oficialilor români vor primi undă verde pentru a fi vândute pe piața europeană sub marca protejată „Made in Romania”.

Lista mărcilor de produse alimentare pentru care România a solicitat protecție

Produse din lapte

Lapte de Dorna, Cedra de Apuseni, de Cluj, de Covasna, de Satu Mare, de Harghita, de Rarău; Iaurt: Cedra de Apuseni, de Satu Mare, Napoca; Lapte bătut: de Harghita; Caș de Oaș, de Baschiu, de Alba, de Sibiu; Brânza: de Moeciu, de Făgăraș, de Țaga, de Năsal, de Vlădeasa, de Mănăștur, de Satu Mare, de Moldova, de Dorna, de Napoca, de Sibiu, de Alba, de Bistrița, de Homorod, de Brădet, de Rarău, de Covasna, de Sibiu, de Arad, de Satu Mare, de Harghita Cașcaval: de Rucăr, de Bobâlna, de Tamița, de Dej, de Moeciu, de Vidraru, de Mateiaș, de Răușor, de Satu Mare, de Carei, de Napoca, de Hârlău, de Dobrogea, de Fetești, de Penteleu, de Harghita, de Ciuc, de Sibiu, de Rarău, de Rucăr, de Brădet, de Vidraru, de Argeș, de Covasna, de Dorna. Telemea: de Brașov, de Huedin, de Argeș, de Carei, de Oaș, de Vâlcea, de Sibiu, de Harghita.

Produse din carne

Salam de Sibiu; Cărnați de Pleșcoi;

Produse de panificație

Pâine: ardelenescă cu cartofi, ardelenescă cu coaja bătută. Covrigi: de Buzău, de Brașov; Plăcintă dobrogeană. Fructe procesate: magiun de prune de Râureni, magiun de prune de Topoloveni.

(Sursa: Ordinele MAPDR nr. 212/2004 și 715/2004 – în cazul produselor alimentare, respectiv nr. 147/2005, în cazul băuturilor spirtoase).

Europa pe înțelesul tău

www.mie.ro

8 generația wireless

Reforma învățământului în stilul românesc

Cum se face adaptarea la condițiile impuse de UE și ce spun profesorii despre Procesul Bologna sunt întrebări la care a răspuns pentru euROpeanul Liviu Papadima, decanul Facultății de Litere.

Mă îngrijorează apatia studenților

euROpeanul: Cu ce fel de generație tânără intrăm în Uniunea Europeană, care este bagajul cu care vin noii studenți?

Liviu Papadima: Lucrul care mă îngrijorează pe mine cel mai tare este apatia. Nu știu dacă este doar o consecință a ceea ce se întâmplă în sistemul de învățământ sau e o consecință a ceea ce se întâmplă în societatea românească în general. Sondajele de opinie privind educația au rezultate debusolante. Pe de o parte, aflăm că marea majoritate a respondenților consideră că educația nu te ajută în carieră, pe de alta parte, spun ca e bine să faci și licența și masterat și doctorat. Avem un gen de mentalitate pentru care ceea ce contează este certificatul. Ce se află în certificatul acela devine valoarea lui reală. Ce a învățat studentul ca atare devine pentru majoritatea irelevant.

Pe un profesor universitar nu-l schimbi la ordin

euROpeanul: Vom reuși să ținem pasul cu ritmul rapid al schimbării?

Liviu Papadima: Sistemul de învățământ este greoi. Peste tot este așa. Adaptarea lui e lentă. Sistemul nostru de învățământ a fost supus unor șocuri legislative, dar modul în care el reacționează, modul în care își asumă aceste schimbări de direcție diferă mult de cum erau obiectivele pe hârtie. Pe un profesor universitar nu-l schimbi la ordin, ci numai dacă vrea el să se schimbe. Și ca să vrea trebuie să-l convingi că schimbarea este bună, și că mai este și avantajoasă pentru el. Din punctul acesta de vedere și eu mă simt „il vecchio”. Noile generații din sistem sunt mult mai capabile să înțeleagă și să aprecieze virtuțile noului. Ce pot să fac este să stau de vorbă cu ei, să mă ajute să înțeleg și eu mai bine.

euROpeanul: Este schimbarea mentalității în stilul de predare o prioritate? Vom asista la o altă abordare a relației profesor – student?

Liviu Papadima: Mentalitățile se schimbă cel mai greu întotdeauna. Ele nu pot fi schimbate prin ordin de la ministru sau prin hotărâre guvernamentală. Ele se schimbă în principal atunci când apare un context favorabil schimbării mentalității. Iar în momentul de față reforma nu pare să fie un context favorabil. Tocmai din cauza grabei cu care a fost făcută, a improvizației și din cauza unor erori majore. Punctul central al Procesului Bologna îl reprezintă, de fapt, restruc-

turarea masteratelor. Or acesta ar trebui să fie un proces treptat și, în plus, am avut marea surpriză că, tocmai în punctul strategic al întregii reforme – masteratele, Ministerul a redus finanțarea la jumătate. O absurditate care face să explodeze întreg efortul de a le reconstrui.

Opțiuni și tendințe

euROpeanul: Vor fi studenții români pregătiți pentru noul val de meserii pe care Uniunea le pune la dispoziție? Vor fi ei nevoiți să-și completeze achizițiile prin alte forme de educație?

Liviu Papadima: Statutul învățării ca atare s-a modificat extrem de spectaculos în ultimele decenii, nu doar în România, ci peste tot în lumea occidentală. Este tot mai actuală ideea de „lifelong learning” – omul învață cât trăiește. Ceea ce îți oferă universitatea este baza pe care poți construi ulterior. Se tinde spre a fi pregătit să-ți schimbi profesia de mai multe ori pe parcursul evoluției profesionale. Este o tendință care este cauzată în mod cert de ritmul tot mai alert al schimbării. Universitățile sunt și în momentul de față slab conectate la mediul extern. Universitatea București a avut și are niște inițiative în direcția asta. S-au făcut întâlniri periodice cu reprezentanți ai diverselor firme pentru a găsi un teren comun de dialog și pentru a afla ce așteaptă de la noi în ceea ce privește pregătirea absolvenților. Dar lucruri de acest tip sunt abia la început. Nici măcar universitățile mari nu au politici de marketing coerente, nu au un PR coerent și, în general, racordarea la piață e deficitară. Trebuie menționat un lucru: universitățile și-au păstrat și-și vor păstra întotdeauna o anumită autonomie față de piața muncii. E un lucru vital. Altfel devin școli profesionale. Universitățile trebuie să fie capabile să producă absolvenți care să se adapteze în viitor unor cereri pe piața de muncă, care să fie complet diferite față de momentul în care ei și-au luat diploma.

Avem nevoie de un management performant

euROpeanul: Cum este privită, din perspectiva integrării, concurența instituțiilor de învățământ superior din spațiul european? Sunt deschise profesorii din universități pentru schimb de experiență cu colegii din Uniune, pentru cursuri de instruire gen CEU – Budapesta? (Central European University îi vizează în special pe participanții din Europa Centrală și de Est și oferă cursuri de instruire pentru profesorii universitari, studenții înscriși la doctorat și profesioniștii în științe umaniste și sociale – n.r.)

Liviu Papadima: Această concurență s-a deschis deja. Guvernul României a semnat un acord de liberă circulație a serviciilor educaționale și orice universitate

din spațiul european își poate deschide nestingherită sucursale în România. Nu știu, în momentul de față, cazuri de mari universități care să fi deschis deja sucursale la noi, însă cu siguranță lucrul acesta se va întâmpla. În mediul academic românesc funcționează de multă vreme diverse forme de schimburi de experiență pe latura științifică: participare la colocvii, schimb de profesori prin programele Erasmus sau prin solicitări individuale, prin acord inter-universități. În momentul de față se circulă fără restricții. În general, lucrurile pornesc mai degrabă de jos în sus decât de sus în jos, prin niște programe constrângătoare sau măcar orientative. Avem foarte multe astfel de inițiative. Avem visiting professors care vin, țin conferințe aici și sunt integrați chiar în curriculum-ul normal de bază al studenților. Însă stăm mai prost cu programele orientate către latura didactică, de pildă schimbarea modului de a preda, a vizionii în ceea ce privește actul predării și în ceea ce privește formarea în domeniul managerial. Universitățile, facultățile chiar, au devenit organizații care au nevoie de un management performant. Or managementul este asigurat ca și în cazul meu de oameni care au o altă formație, de tip academic. Adaptarea nu e ușoară!

euROpeanul: Ce măsuri s-au luat în această direcție? Există una care a avut cel mai mare impact?

Liviu Papadima: Universitatea noastră chiar a făcut o ofertă pentru niște cursuri de MBA, pentru personalul angajat în managementul universitar. Însă e greu de găsit un om care să se angajeze să facă un curs ca acesta de 2 ani, în condițiile în care el are de păstrat în mână două direcții profesionale: managerială și didactică.

Adevăr și fals despre reformă

euROpeanul: Ce a reprezentat Procesul Bologna pentru învățământul universitar din România?

Liviu Papadima: O bruscare a obișnuințelor, dar și o șansă a cărei fructificare rămâne problematică. Și asta pentru că el a antrenat niște schimbări de profunzime în structura învățământului și pentru că implementarea lui s-a făcut ca de obicei „à la roumaine”, peste noapte, fără să existe răgazul absolut necesar pentru pregătirea acestei implementări. S-a făcut pompiestic și într-un ritm foarte rapid.

euROpeanul: Cum au primit studenții și profesorii această nouă situație?

Liviu Papadima: În moduri foarte diferite. În privința Procesului Bologna trebuie spus ca au existat și există în continuare niște critici foarte severe peste tot în Europa. Nu suntem unici din punctul acesta de vedere. Există astfel de critici și în țări care au început acest proces mult mai devreme și care l-au derulat cu mult

Liviu Papadima, decanul Facultății de Litere din cadrul Universității București

mai multă grijă pentru detalii decât noi: în Italia și Germania, de pildă. În esență, există o gravă neînțelegere în ce privește Procesul Bologna și anume că el scurtează perioada de studii. Lucrul acesta e fals. El doar redistribuie altfel timpul de studiu.

euROpeanul: Spre ce ne îndreptăm? Va fi eficient noul format al ciclului de studii: 3 ani de licență – 2 ani de masterat – 3 ani de doctorat?

Liviu Papadima: E un pariu în alb. Pentru că eficiența lui depinde de doi factori esențiali: cum se vor orienta subiecții în sistem și cum va reacționa piața de muncă la această schimbare. Suntem departe de a ști clar ce valoare are un masterat pe piața de muncă din România. Nu există nici un soi de avantaje legiferați pentru absolvenții unui masterat, nici măcar în sistemul bugetar. Angajatorii din sectorul privat sunt, deocamdată, în expectativă, iar comportamentul lor este mai degrabă haotic. Mai concret, sunt firme care cer obligatoriu diploma de masterat și acestea sunt foarte puține. Aici mă refer la posturile de calificare mai înaltă. Există firme care sunt atente la instituția emitentă a certificatului. Altfel le este absolut indiferent dacă certificatul vine de la o Universitate cu tradiție și cu un foarte bun renume sau vine de la o universitate încropită în ultimii ani, fie ea particulară sau de stat.

euROpeanul: Ce soluții a propus Universitatea din București în etapele parcurse până acum pentru alinierea la cerințele europene?

Liviu Papadima: Prima soluție este restructurarea programelor de studii ca atare, dat fiind faptul ca finalitatea lor se schimbă. De fapt, tot Procesul Bologna a fost pus în mers datorită modificării nece-

sitaților sociale în ce privește învățământul și anume o nevoie mai mare de absolvenți cu o licență la un nivel mai jos decât cel de până acum. Licența tradițională era situată foarte sus. Erai deja un bun specialist undeva în interbelic. Nivelul a scăzut prin masificare. Tot învățământul universitar s-a masificat continuu în ultimele decenii. Și atunci, în mod logic și sub presiunea pieței, o licență de durată mai scurtă e mai convenabilă. În schimb, prin această recalibrare, elementul calitativ fundamental ar trebui să devină masteratul. El ar trebui să asigure specializarea.

Problema fondurilor rămâne cea mai mare problemă

euROpeanul: Uniunea cere competență și calitate, vor fi și salariile pe măsură?

Liviu Papadima: Acesta este un vis frumos. Mai avem mult până acolo. Un pachet coerent de soluții pentru această problemă a întârziat să apară. Și acum se lucrează la o nouă versiune a legii învățământului care ar trebui să schimbe sistemul de finanțare. S-a vorbit de pildă de o reorientare a finanțării către calitate. Ceea ce se finanțează acum este strict cantitatea, numărul de studenți. Problema diferențierii calitative este legată de problema ratingului. Și deocamdată nu există pârghie pentru această diferențiere. Ar fi nevoie de un rating care să aibă o justificare clară și potrivit căruia universitățile să fie ierarhizate în funcție de niște performanțe. Atunci și finanțarea se poate face ierarhizat. Noi nu avem un astfel de rating clar, așadar nu se poate spune cui i se poate da mai mult și cui mai puțin.

A consemnat Camelia Moga

900 de mii de români vor fi instruiți cu bani de la UE

Autoritatea de Management din cadrul Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei va investi, de anul viitor, peste 3,5 miliarde de euro din fondurile structurale pentru pregătirea profesională a românilor la standarde europene.

Camelia Moga

Din suma totală de 3,5 miliarde de euro, 3,05 miliarde provin de la Uniunea Europeană, prin Fondul Social European, iar România va contribui cu 538 de milioane de euro. Strategia de promovare se

înscrie în Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane (POS DRU) și va permite, până în 2013, integrarea pe piața muncii a celor 900 de mii de persoane.

Ce urmărește programul: creșterea nivelului educației și al pregătirii profesionale, promovarea antreprenoriatului, facilitarea accesului tinerilor pe piața muncii prin integrarea sau reintegrarea pe piața a persoanelor care nu au un loc de muncă, inclusiv a celor din mediul rural, precizează Cristina Zorlin, director departament din cadrul Autorității de Management al POS DRU.

Pot participa în program: licee, universități, furnizori de formare profesională acreditați, centre și institute de cercetare, structuri și agenții în coordonarea sau subordinea Ministerului Economiei și Comerțului, întreprinderi, organizații sindicale sau patronale, autorități locale, asociații profesionale, camere de comerț și industrie, structurile centrale, județene și locale ale Agenției Naționale de Ocupare a Forței de Muncă (ANOFM). De asemenea, organizațiile cu profil economic, organizațiile neguvernamentale și firmele din domeniul resurselor umane care doresc să se implice

în acest proiect pot depune cereri de finanțare fie individual, fie în consorții.

Grupurile țintă: copiii preșcolari, elevii, studenții, cadrele didactice, angajații din întreprinderi, șomerii tineri, șomerii pe termen lung, tinerii peste 18 ani care părăsesc sistemul de stat de protecție a copilului, persoanele cu dizabilități, populația de etnie romă, femeile, persoanele care au suferit o condamnare, persoanele dependente de droguri, victimele violenței domestice, persoanele fără locuință etc. Programul mai are în vedere formarea profesională a adulților și vor fi vizate domenii precum: turismul,

construcțiile și alte domenii care urmează a fi stabilite împreună cu Ministerul Economiei și Comerțului. Evaluarea și selectarea proiectelor se va face după regula „primul venit, primul servit”, în funcție de capacitatea financiară a solicitantului, de gradul de relevanță, de coerența proiectului, de eficiența preconizată și de raportul dintre cost și eficiență. Directoarea Cristina Zorlin estimează că primele apeluri de proiecte vor fi lansate în iunie 2007, după finalizarea procedurii de aprobare a Programelor Operaționale de către Comisia Europeană, ce va fi demarată în primele luni

ale anului 2007. Programul va fi coordonat de către următoarele instituții: Autoritatea de Management pentru Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane, Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă (ANOFM), Ministerul Educației și Cercetării, pe lângă cele opt organisme intermediare regionale. Proiectele cu o valoare sub 150 de mii de euro vor fi aprobate la nivelul acestora din urmă, iar cele a căror valoare depășește această sumă vor fi depuse la Autoritatea de Management pentru Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane.

Țăran cu cont IBAN

9

Goana după banii Uniunii Europene a început deja. Numai pentru următorii ani, fermierii români vor avea de primit aproximativ un miliard de euro ca plăți directe.

Pentru ca acești bani să ajungă unde trebuie, trebuie ca fermierii să îndeplinească unele condiții absolut necesare:

- Să aibă un teren de minimum un hectar, suprafață care nu poate fi însă formată din parcele mai mici de 0,3 hectare
 - Să respecte unele standarde referitoare la sănătatea publică, bunăstarea animalelor și mediul înconjurător
 - Să aibă un cont deschis la una dintre băncile comerciale prin care se plătesc fondurile europene
- Dacă în ceea ce privește primele două condiții lucrurile sunt clare, problemele încep să apară la prevederea privind conturile

Doru Cristache (Buzău), fotografie nominalizată în cadrul concursului HotNews.ro

Plățile pentru fermieri: în căutarea CEC-ului pierdut

deschise la bănci. În acest moment nu se știe nici măcar numele acelor bănci prin care se vor realiza plățile directe. Instituția care va gestiona aceste fonduri, Agenția de Plăți și Intervenții în Agricultură (APIA) nu a început încă negocierile cu potențialii parteneri. „Până în toamna viitoare, când vor începe plățile directe către fermieri, mai e timp. Acum avem altele de rezolvat, facem plățile pentru subvențiile naționale. Dar probabil că băncile prin care vom face plățile directe se vor selecta dintre partenerii cu care lucrăm

acum”, ne-a declarat Daniela Carataș, purtător de cuvânt al APIA. Actualii parteneri ai APIA sunt BCR, BRD, Raiffeisen, Bancpost, Banca Carpatica, Banca Transilvania și CEC. Problema e că, dintre toate acestea, singura bancă pe care fermierii o au la îndemână e CEC-ul, cu cursurile în majoritatea comunelor din țară. Dar au țărani conturi la CEC? Aici s-ar părea că e o problemă. Ionel Brândușă, primarul comunei Balta Albă din județul Buzău, recunoaște că unitatea CEC din sat există, dar despre conturile țărănilor

nu știe prea multe. „Eu știam că banii se dau prin Direcția Agricolă. Despre conturi la bancă, nu știu câți oameni or să le facă. Sunt oameni bătrâni, mai greu să umbre după acte...”. Sandu Ionete e unul dintre fermierii care vor beneficia de plățile directe de anul viitor. Are 73 de ani, patru hectare de grâu în satul Stăvărăști din comuna Balta Albă și nici un cont în bancă. Și nici nu știe prea bine cum o să-și deschidă unul. „La CEC am avut și eu bani pe vremuri, i-am pus pentru nepoți. Dar nu știu cum mă mai duc 20 de kilometri până la Balta Albă,

că acolo e singurul CEC din comună. Poate or putea ei să vină la mine, sau să dau procură la vreun vecin să-mi ridice banii, că altfel nu știu cum mă descurc. Până acum venea cineva de la Direcție (Agricolă – n.a) și mi-i aducea acasă”. Ca bătrânul țăran din Stăvărăști mai sunt mii. Pentru ei, deschiderea unui cont și plimbarea „până la comună” ar putea fi un efort prea mare. Și-atunci? „Dacă nu m-oi descurca singur, îl dau în arendă și-atunci nu mă mai interesează”. E și asta o soluție.

OBLIGAȚIILE FERMIERILOR

Siguranța alimentară

Intrarea în Uniunea Europeană aduce și deschiderea completă a granițelor pentru competitorii economici, dat fiind că libera circulație a bunurilor înseamnă eliminarea oricăror taxe vamale în interiorul UE.

Pentru a face față pe o astfel de piață, complet liberalizată, fermierii și producătorii din industria agro-alimentară trebuie, în primul rând, să respecte câteva reglementări specifice, a căror încălcare duce automat la ridicarea dreptului de comercializare a produselor și la pierderea dreptului de a beneficia de subvenții și plăți directe.

Iată care sunt principalele domenii în care fermierii și producătorii trebuie să respecte cu strictețe standardele europene:

- Siguranța alimentară;
- Protecția mediului;
- Bunăstarea animalelor.

Siguranța alimentelor constă în respectarea normelor igienico-sanitare în procesul de producție și are ca scop „garantarea sănătății populației prin consumul de alimente sigure din punct de vedere sanitar, sub raportul salubrității, prospețimii și valorii nutritive a alimentelor”.

Prevederile legislației în domeniul alimentelor se aplică pe tot lanțul alimentar, în toate etapele producției, procesării și distribuției alimentelor sau hranei pentru animale, destinată sau administrată animalelor pentru:

- producția de alimente;
 - siguranța alimentelor pentru animale;
 - securitatea materialelor care vin în contact cu produsele alimentare, ca elemente ce pot avea un impact potențial asupra siguranței produselor alimentare.
- Măsurile necesare a fi întreprinse de către fermieri, producători și procesatori includ:
- garantarea faptului că alimentele care ajung pe masa consumatorului sunt adecvate din punct de vedere igienico-sanitar și că acestea nu vor produce îmbolnăviri;
 - implementarea unui sistem de management al siguranței alimentelor ca o abordare sistematică pentru a preveni producerea alimentelor nesigure;
 - securitatea materialelor care vin în contact cu produsele alimentare, ca elemente ce pot avea un impact potențial asupra siguranței produselor alimentare;
 - proiectarea tuturor facilităților ținând cont de condițiile de igienă pe tot lanțul alimentar, incluzând fermele producătoare de materii prime.

Mierea ecologică, un produs cu mare căutare la export

Una dintre șansele fermierilor români de a se impune pe piață o reprezintă afacerile de nișă, deseori ignorate de marii producători, fie ei autohtoni sau din Uniunea Europeană.

O astfel de afacere este producerea de alimente ecologice, extrem de căutate pe piața occidentală. Mierea ecologică nu face nici ea excepție, fiind una dintre cele mai profitabile afaceri pentru apicultorii care știu să profite de contextul extrem de favorabil existent în România. Doru Dogar este unul dintre primii români care s-au încumetat să pună în practică o astfel de idee. „Ideea mi-a venit prin 1998, când am înțeles două lucruri: că există o cerere reală pentru mierea ecologică, și că România are un avantaj major – existența unor zone vaste neatinsse de pesticide și insecticide”. Zis și făcut. Apicultorul din Târgu Mureș s-a asociat cu alți apicultori și au început demersurile pentru a obține certificarea internațională, fără de care este imposibil să comercializezi un aliment cu eticheta „produs ecologic”. A apelat la firma germană

Certification Service International GmbH, care deține unul dintre cele mai performante laboratoare din Uniunea Europeană, singurul acreditat în UE pentru a rezolva probleme litigioase în domeniul mierii de albine. „A trebuit să facem doi ani de conversie de la apicultura tradițională la cea ecologică. Au fost teste peste teste, dar în 2001 am primit certificarea. Ne-am asociat cu o companie germană, și de-atunci exportăm tot ceea ce producem în Germania”, spune Doru Dogar. Și afacerea merge acum ca pe roate. „Nu producem noi cât cer ei. Mierea românească e extrem de căutată, și pentru că avem avantaje incontestabile. Mierea de salcâmi produsă la noi, ca și cea bulgărească, este cea mai bună din întreaga Europă. Despre mierea de tei nici nu mai spun, este atât de aromată încât germanii o folosesc în combinație cu mierea lor”, ne-a declarat Dogar. În acest moment, pe lângă producția proprie, firma pe care o conduce colectează miere ecologică de la aproximativ 20 de producători din țară. „Avem miere din Neamț, Gorj, Hunedoara sau Bistrița. Fiecare producător este inspectat anual pentru a i se

Doru Dogar (dreapta), alături de un reprezentant al firmei de certificare

înnoi certificarea, iar costurile de producție sunt mai mari decât în cazul producției de miere tradițională. Cu toate acestea, oamenii sunt mulțumiți. Mierea ecologică se vinde bine, iar noi avem contracte ferme pentru toată producția”, spune Doru Dogar, convins că România are un mare avantaj pentru apicultura ecologică. „Avem areale perfecte, departe de surse de poluare. Tot lanțul carpatic este plin de zone în care se poate practica această îndeletnicire”.

Biocombustibilii, o afacere de viitor

O nouă afacere începe să prindă contur odată cu apropiata intrare în Uniunea Europeană: producția de biocombustibil. Obținut prin prelucrarea plantelor oleaginoase (soia, rapiță, floarea-soarelui, ricin etc.), biocombustibilul înlocuiește motorina, având două avantaje majore: este mai ieftin și nu poluează.

Conform directivei 30/2003 a Comisiei Europene, toate statele membre sunt obligate să-și asigure, anual, 2% din necesarul intern de motorină prin producția de bio-diesel. Și România trebuie să se adapteze la această cerință, astfel că drumul e deschis pentru afaceriștii care se încumetă la o astfel de investiție. Există două tipuri de instalații ce pot produce biocombustibil. În primul rând, este vorba despre instalațiile de capacitate mică (producție de câteva mii de litri pe zi), ce pot fi utilizate în fermele mici sau mijlocii pentru asigurarea necesarului propriu de combustibil. Aceste instalații se pot achiziționa de pe piața

liberă, prețurile mergând de la 60 de mii de euro la 600 de mii de euro. Avantajul fermierului? Aurelian Marinescu, directorul executiv al unei companii care importă astfel de instalații, susține că fermierul își poate folosi propria producție de oleaginoase pentru a-și asigura necesarul de combustibil la un preț cu mult mai mic decât motorina cumpărată de la stațiile și depozitele tradiționale. Dezavantaje? „Trebuie asigurat fluxul de materie primă, iar în cazul unei producții reduse de rapiță sau soia, fermierul trebuie să cumpere această materie primă. Mai mult, în sezonul rece, când consumul de combustibil este mult diminuat, instalația își va reduce cu mult utilitatea”, recunoaște Aurelian Marinescu. A doua opțiune pentru producția biocombustibilului este deschiderea unei rafinării cu o capacitate de producție care să-i permită comercializarea pe scară mare. Investiția necesară (teren, utilaje etc.) se ridică în acest caz la câteva milioane de euro, avantajul fiind acela că, prin semnarea unor contracte

ferme, fluxul de producție poate fi asigurat pe toată durata anului. În acest caz există însă un dezavantaj major pentru întreprinzătorii care nu dețin, pe lângă rafinăria propriu-zisă, și culturile de oleaginoase necesare pentru producția de biocombustibil. Mihai Foster este unul dintre cei care s-au lovit de această problemă. „Am vrut să-mi asigur necesarul de materie primă de pe piața internă, dar a fost extrem de dificil. Nu am găsit o fermă care să-mi asigure nici măcar jumătate din materia primă de care aveam nevoie, iar alternativa era importul. Asta m-a făcut să renunț la investiție”. Există însă exemple de companii care au început deja să producă biocombustibil la scară mare. Pe lângă investițiile directe, o astfel de rafinărie oferă locuri de muncă pentru cel puțin 200 de persoane. În plus, o astfel de afacere are implicații și pe orizontală, asigurând desfacerea pentru fermierii care își vând, pe bază de contracte ferme, producția de rapiță sau soia.

Pagină realizată de Cristian Pantazi

Europa pe înțelesul tău

www.mie.ro

10 euro-cetățeanul ESCU

Euro-dicționar

În fiecare număr al euROpeanului, vom încerca să explicăm termenii comunitari introduși, via Bruxelles, în limbajul uzual.

Acquis comunitar

Reprezintă normele juridice care reglementează activitatea instituțiilor UE, acțiunile și politicile comunitare. Acestea sunt tratatele originare ale Comunităților Europene și cele ulterioare (Actul Unic European, Tratatul de la Maastricht și Tratatul de la Amsterdam). De asemenea, acquis-ul cuprinde și legislația adoptată de către instituțiile UE pentru punerea în practică a prevederilor Tratatelor (regulamente, directive, decizii, opinii și recomandări), dar și jurisprudența Curții de Justiție a Comunității Europene, declarațiile și rezoluțiile UE, acțiuni, poziții, convenții, rezoluții, declarații și alte acte adoptate în cadrul Politicii Externe și de Securitate Comună și a cooperării din domeniul Justiției și Afacerilor Interne; acordurile internaționale la care CE este parte, precum și cele încheiate între statele membre ale UE cu referire la activitatea Uniunii.

Acte ale instituțiilor comunitare

Reprezintă totalitatea actelor cu caracter normativ emise de către instituțiile comunitare, în principal de către Consiliul UE și Comisia Europeană. Există cinci astfel de instrumente:

- **Regulamentele**, cele mai importante, se aplică integral și obligatoriu în toate statele membre;
- **Directivele** au efecte obligatorii. Ele se adresează statelor membre, uneori tuturor, altele doar unora dintre ele, fixând obiectivele ce trebuie atinse, dar lăsând autorităților naționale competența transpunerii în practică.
- **Deciziile** sunt măsuri administrative direct aplicabile ce se adresează unui stat membru ori unei persoane fizice sau juridice și pot ordona ca un caz individual să fie soluționat într-un anumit fel.
- **Opiniile și recomandările** sunt măsuri legale ce permit instituțiilor UE să-și prezinte punctele de vedere în fața statelor membre sau chiar a persoanelor fizice și juridice, fără ca acestea să fie obligate să se conformeze soluției propuse.

Tratatul de la Amsterdam; sursa: CE

Aderare

Reprezintă momentul în care un stat devine membru al Uniunii Europene.

Tratatul de la Amsterdam stabilește că orice stat european care respectă principiile libertății, democrației, respectării drepturilor omului, a libertăților fundamentale și statului de drept poate solicita să devină membru al Uniunii Europene. Primul pas este adresarea unei cereri de aderare către Consiliul UE. Acesta se consultă cu Comisia Europeană și primește de la Parlamentul European avizul favorabil dat de majoritatea absolută a membrilor săi (așa-numitul aviz conform). Apoi, Consiliul trebuie să decidă, în unanimitate, asupra solicitării respective.

Ajutor de stat

Reprezintă suma pe care o poate acorda un stat membru unei companii sau instituții, fără a distorsiona concurența, a favoriza unele întreprinderi sau producția anumitor bunuri și fără a afecta comerțul între statele membre. Sunt permise ajutoarele de stat care au un caracter social, cele destinate eliminării efectelor unor dezaastre naturale, cele care au drept scop dezvoltarea economică a zonelor cu nivel de trai redus sau puternic afectate de șomaj, cele destinate execuției unui proiect de interes european ori care promovează conservarea patrimoniului cultural.

Armonizare legislativă

Este procesul prin care legislațiile țărilor membre și ale celor ce doresc să adere la UE se aliniază normelor dreptului comunitar. Armonizarea legislativă este necesară pentru buna funcționare a Pieței Unice comunitare, a politicilor UE, a economiei statelor membre și pentru transpunerea în practică a principiilor democrației și statului de drept. În cazul României, armonizarea legislației naționale cu normele UE se face prin preluarea și transpunerea acquis-ului comunitar.

Selecție și adaptare de Adrian Lungu și Ana-Maria Drăgănică

Sursa: Dicționar de termeni comunitari MIE, autori: Ion Jinga și Andrei Popescu.

Parlamentul European

Sursa: Mincipalitatea orașului Strasbourg

singura instituție comunitară aleasă de cetățeni

Parlamentul European (PE) este, alături de Comisia Europeană, Consiliul UE, Curtea Auditorilor și Curtea de Justiție, una dintre instituțiile principale ale Uniunii Europene. Dintre acestea, Parlamentul este singura instituție comunitară aleasă prin votul direct al cetățenilor din statele membre.

Cristian Pantazi

Sediul PE este la Strasbourg, dar secretariatul este localizat în Luxemburg, în timp ce anumite sesiuni și comitete au loc la Bruxelles. Tot în capitala Belgiei își au sediul grupurile politice din Parlamentul European. Parlamentarii europeni sunt aleși pentru un mandat de cinci ani, iar președintele instituției este desemnat de parlamentari, având un mandat de doi ani și jumătate. Actualul președinte al PE este spaniolul Josep Borrell Fontelles. Înființat încă din 1952, sub numele de Adunare Parlamentară, a ajuns

Josep Borrell Fontelles, președintele Parlamentului European

să fie cu adevărat reprezentativ pentru cetățeni abia în 1979, când au avut loc primele alegeri. Până la acel moment, parlamentarii europeni erau desemnați de Statele Membre, fapt de natură să alimenteze criticile conform cărora Uniunea Europeană era o construcție lipsită de reprezentativitate. Mai mult, în forma sa inițială, Parlamentul European avea o funcție mai degrabă decorativă, având doar puteri consultative și de

supraveghere a activității Comisiei Europene.

Treptat însă, Parlamentul European a primit puteri sporite, în acest moment având atribuții legislative, bugetare și de supervizare a activității celorlalte instituții. Cetățenii fiecărui Stat Membru sunt reprezentanți printr-un număr de parlamentari direct proporțional cu populația aceluia stat. Astfel, Germania, care are cea mai mare populație, are și cel mai mare număr de parlamentari (99), iar Luxemburgul, cu cea mai mică populație, are doar cinci. Cei 732 de parlamentari europeni nu sunt grupați pe naționalități, ci după apartenența la grupurile politice (grupul Socialist, grupul liberal, grupul Creștin – Democrat etc.) Până acum, România avea 35 de observatori pe lângă această instituție. Ca viitor stat membru, România va avea – conform Tratatului de Aderare – 35 de parlamentari, care trebuie aleși înainte de 31 decembrie 2007. Așadar, România este obligată să orga-

nizeze anul viitor alegeri pentru Parlamentul European.

Ce vor face parlamentarii români?

Una dintre cele mai importante atribuții ale Parlamentului European este monitorizarea activității celorlalte instituții. Ca atare, parlamentarii pot formula interpelări la adresa „executivului” UE – Comisia Europeană, cerând explicații despre modul în care aceasta monitorizează implementarea și respectarea legislației comunitare. Mai mult, Parlamentul European își poate exercita dreptul de veto asupra numirii președintelui Comisiei Europene și a Comisiei ca întreg. De asemenea, parlamentarii români, la fel ca și ceilalți membri ai PE, vor avea un rol decisiv în stabilirea bugetului Uniunii Europene. Este una dintre chestiunile cele mai disputate la nivel comunitar, în care România va avea de-acum înainte un cuvânt de spus.

Ce înseamnă să fii european?

Șeful Delegației Comisiei Europene la București, Johnatan Scheele, a încercat odată să explice ceea ce, în opinia sa, ar însemna să fii european. Recunoscând că e foarte greu să găsești o definiție la o stare de fapt, Scheele propunea însă o parafrază la cele zece porunci biblice, așa cum s-ar desprinde ele dintr-o lectură a Constituției Europene.

Marian Chiriac

Așadar, decalogul valorilor europene ar fi:

1. Fii cu adevărat democrat și respectă drepturile omului și legea mai presus de toate.
2. Respectă și folosește cele 4 libertăți de circulație (pentru bunuri, servicii, capital, forța de muncă).
3. Fii solidar cu alți oameni, din alte regiuni sau din alte state.
4. Respectă mediul în care trăiești și asigură-te ca lași o planetă curată generațiilor viitoare.
5. Respinge naționalismul și respectă identitatea multiplă a cetățenilor: regională, națională, continentală, planetară.
6. Încurajează descentralizarea

la mai multe niveluri și implică-te la nivelul tău.

7. Sprijină societatea pluralistă multiculturală, învață de la alții.
 8. Cooperează cu alții, spre binele tuturor.
 9. Nu amenința și nu folosi forța împotriva altora pentru o cauză nedreaptă.
 10. Fii deschis, acceptă-i și integrează-i pe ceilalți care aderă la cele de mai sus.
- Este greu de spus în ce măsură românii aderă la toate aceste valori europene. Pentru a nu risca simple supoziții personale, o să încercăm să schițăm o imagine a Europei și valorilor sale adiacente, așa cum reiese din diferite sondaje de opinie. Astfel, cel mai adesea, pentru românii UE e asociată în primul rând cu o dorită bunăstare economică (locuri de muncă mai bine plătite, creșterea investițiilor), cu libertatea de mișcare sau, adesea, cu o creștere a capacităților de apărare a țării. Procentul celor care cred că integrarea în UE va crește eficiența instituțiilor statului, că va scădea corupția sau că se va asista la o accentuare a diferențelor sociale dintre bogați și săraci este mai curând scăzut.

Pe de altă parte, cea mai importantă valoare pentru români rămâne credința în Dumnezeu, iar atitudinea aceasta e întâlnită atât în cazul locuitorilor de la sate, cât și a majorității tinerilor. De asemenea, românii au mai multă încredere în familie decât în instituții, participă rar la acțiuni civice și nici nu au un spirit antreprenorial ieșit din comun. În schimb, sunt cel mai adesea nemulțumiți de democrația din țara lor, ca și de modul în care funcționează economia de piață. Nu în cele din urmă, românii au o atitudine destul de puțin tolerantă față de cei diferiți de ei. Astfel, cred în majoritate că minoritățile au exact atâtea drepturi de câte au nevoie, ori ar prefera să nu aibă un vecin de altă etnie decât cea majoritară. Putem concluziona că românii nu prea respectă decalogul valorilor europene propus mai sus? Într-o oarecare măsură, cam așa par să stea lucrurile. Însă diferențele de atitudine ce încă există nu au cum să excludă România dintr-o Uniune Europeană ce își găsește forța tocmai în diversitate. Iar dacă România nu a aderat încă la întregul set de valori ce stă la baza UE, acest lucru nu înseamnă că nu o va putea face.

STOP-CADRU

Cooperarea cu parlamentele naționale

Parlamentul European informează regulat parlamentele naționale în legătură cu activitățile sale. Anumite comisii invită adesea membri ai parlamentelor naționale la întâlniri pentru a discuta propunerile legislative ale Comisiei.

Procesul legislativ

Procesul legislativ la care contribuie Parlamentul, Comisia și Consiliul poate îmbrăca mai multe forme: Codecizia este procesul prin care Consiliul și Parlamentul adoptă legislația propusă de Comisie. Parlamentul și Consiliul trebuie să cadă de acord asupra unui text identic. Cooperarea desemnează situația în care Consiliul poate adopta, cu sprijinul Parlamentului și în urma unei propuneri a Comisiei, o propunere. Dar Consiliul poate să treacă și peste o respingere din partea Parlamentului dacă votează în unanimitate. Alte forme de decizie mai puțin folosite sunt consultarea și asentimentul, dar există și situații în care Parlamentul poate fi exclus din procesul de luare a deciziilor.

Reîncepe programul „Europa în Școală“

Nu va lipsi un concurs pentru liceeni cu întrebări tip grilă

Programul Europa include un concurs menit să impulsioneze tinerii să se informeze despre drepturile, obligațiile și oportunitățile pe care le vor avea odată cu aderarea României la Uniunea Europeană.

Iulia Munteanu,
consilier integrare europeană MIE

După succesul înregistrat anul trecut, Ministerul Integrării Europene, în parteneriat cu Ministerul Educației și Cercetării și cu Autoritatea Națională pentru Tineret, a continuat programul „Europa în școală”, dedicat creșterii nivelului informațional pe teme europene, în rândul cadrelor didactice din învățământul preuniversitar din mediul rural. Programul a fost completat, în acest an, cu o nouă dimensiune: un concurs pe teme europene dedicat elevilor din clasele a IX-a și a X-a. Dacă în 2005 au fost acoperite 10 din județele țării (Brașov, Cluj, Timiș, Ilfov, Constanța, Mureș, Galați, Iași, Dâmbovița, Dolj), în 2006 programul a ajuns deja în Hunedoara, Neamț, Suceava, Tulcea urmând ca în lunile octombrie și noiembrie să poposească în Sibiu, Bihor, Alba și Mehedinți. Seminariile pe teme europene, dedicate profesorilor din mediul rural, au ca scop facilitarea accesului cadrelor didactice și, prin intermediul lor, și al elevilor, la informații de bază despre istoricul, instituțiile și principalele politici ale Uniunii Europene, despre cetățenia europeană și dimensiunea europeană a educației. Sunt, de asemenea, analizate oportunitățile de finanțare pentru învățământul pre-universitar și impactul

procesului de integrare europeană asupra sistemul educațional românesc. Într-o primă etapă seminariile vor fi organizate și susținute de specialiști din Ministerul Integrării Europene. În etapa a doua seminariile vor fi multiplicare la nivelul fiecărui județ fiind susținute de inspectorii de specialitate și profesorii metodiști participanți la seminarul de informare din prima etapă. Se dorește, astfel, multiplicarea informației la nivelul fiecărui județ, astfel încât să cuprindă totalitatea învățătorilor/institutorilor, profesorilor de cultura civică, profesorilor de științe socio-umane de la nivel liceal și consilierii educativi din mediul urban și din cel rural.

Concursul interliceal constă în întrebări tip grilă pe teme legate de Uniunea Europeană și de procesul de aderare a României la UE. La fiecare concurs participă trei echipe fiecare fiind formată din câte 5 elevi. Premiile constau în tabere la mare, enciclopedii, cărți despre Uniunea Europeană oferite de Ministerul Integrării Europene și Autoritatea Națională pentru Tineret. Obiectivul concursului este de a impulsiona tinerii să se informeze despre drepturile, obligațiile și oportunitățile pe care le vor avea odată cu aderarea României la Uniunea Europeană, astfel încât din 2007 să-și poată exercita pe deplin calitatea de cetățean european.

Fotografii: MIE

Vrei informație? Sună la „ALO, EUROPA!”

Ministerul Integrării Europene a lansat linia verde Alo, Europa!, care poate fi accesată la numărul de telefon 080 080 2007, de către toți cei care doresc informații despre Uniunea Europeană sau despre procesul de aderare a României. Primul program al Ministerului Integrării Europene care a vizat informarea generală a publicului în legătură cu integrarea europeană a fost Euro-Dispecer, derulat în parteneriat cu TVR în perioada aprilie 2004 - iulie 2006.

Începând cu 18 septembrie a.c. a fost înființat serviciul de call-center „Alo, Europa”. Acesta este o linie telefonică gratuită, la nivel național, inițiată de Ministerul Integrării Europene, cu numărul de apel gratuit: 080.080.2007. Acest serviciu răspunde solicitărilor de informații privind Uniunea Europeană și procesul de integrare.

Întrebările și răspunsurile transmise până acum prin Programul Euro-Dispecer și prin Punctul de informare al MIE constituie nucleul bazei de date cu informații pentru call-center. Astfel, operatorii call-center-ului vor putea oferi, pe loc, răspunsul la întrebări. Serviciul nu se dorește a fi unul exhaustiv, de aceea dacă răspunsul nu există în baza de date, operatorii vor înregistra datele de contact ale apelantului și vor trimite răspunsul, în scris, la domiciliul acestuia, în termen de aproximativ 10 zile lucrătoare, sau prin e-mail, dacă apelantul are acces la internet. Pentru a oferi răspunsuri cât mai concrete a fost creată o rețea de experți cu reprezentanți din MIE, celelalte ministere precum și din alte instituții care vor furniza răspunsuri pe domenii de referință. Toate răspunsurile nou transmise, vor fi introduse în timp real în baza de date.

Serviciul de call-center cu apel gratuit oferă răspunsuri la întrebările adresate de public până la 20 decembrie 2006, timp de 5 zile pe săptămână, de luni până vineri, între orele 9.00-17.00, prin telefon, în scris sau prin e-mail, conform informațiilor reunite în baza de date.

Sursa: Ministerul Integrării Europene

Mai sunt nici 90 de zile...

(urmăre din pagina 1)

Proiectul integrării europene și euro-atlantice a României a avut și un efect negativ asupra României, pentru că a oferit un proiect politic de-a gata – prêt à porter – scutind clasa politică și elita intelectuală de nevoia de a judeca singure ceea ce este de făcut pentru România, atât în domenii specifice, cât și în legătură cu o viziune de ansamblu asupra evoluției țării pe termen lung. Astfel, s-a așteptat ca integrarea europeană să rezolve cumva problemele ruralului românesc, ale justiției sau administrației românești ș.a.m.d. În aceste momente, când mai sunt puține zile până la aderare, cred că este timpul pentru trasarea conturului unui proiect politic românesc. Clasa politică românească ar trebui să proclame un număr de idealuri care sunt ale ei și ale națiunii ei, mai degrabă decât făcute de-a gata, importate, copiate sau asumate prin ricoșeu. Idealuri pe termen lung, dar cu termene precise (să zicem, în termen de 10 ani), de natură să facă o diferență în viața oamenilor, precum: reducerea corupției și schimbarea mentalității clasei politice; îmbunătățirea mediului de afaceri; dezvoltarea infrastructurii, în special în mediul rural; facilitarea

accesului la sistemul de învățământ, în special pentru categoriile defavorizate economic; îmbunătățirea sistemului administrației publice și de justiție pentru asigurarea respectării principiilor democratice și a statului de drept, a drepturilor fundamentale și ale minorităților, precum și a existenței și funcționării României ca stat modern într-o lume cu un grad crescând de globalizare. Unele dintre aceste idealuri sunt cu siguranță realiste, pentru altele trebuie muncit din greu. Ceea ce este important este ca ele să fie formulate la modul cel mai serios și credibil, astfel încât să poată fi dezbătute la nivel național, să intre în conștiința publică, să devină ofertă electorală și, ca obligații asumate de către politicieni, un proiect al întregii națiuni. Rolul fundamental al acestui proiect este ca România să își învingă cel mai împovăraător complex al său, acela al neîncrederii în sine. Cred că acesta este cel mai important mesaj pe care vi-l pot transmite: că sunteți oameni liberi și responsabili de destinul dumneavoastră și al acestei țări, că Europa este un context favorabil care vă va ajuta enorm, dar că Europa nu poate trăi și face performanță în locul dumneavoastră, al românilor.

CINCI ÎNTREBĂRI DESPRE FINANȚĂRI

În acest număr răspund expertii Monica Dumitriu și Bogdan Zaval, de la Compartimentul de integrare europeană al Camerei de Comerț și Industrie București (www.ccib.ro/eurojournal).

1. Construirea unei pensiuni destinate turismului rural (Viorica): „Am un teren de 2.500 mp într-o zonă mirifică la poalele pădurii. Aș dori să construiesc o pensiune destinată turismului rural. Nu am bani pentru o astfel de investiție. Cum pot obține fonduri nerambursabile pentru realizarea acesteia? Am fost la bancă și nu pot obține creditul necesar. Desfășurăm o activitate la nivel mic, comerț cu amănuntul, nu avem salarii să putem lua credite de nevoi personale. Pentru noi cum s-ar rezolva problema?”
Răspuns: Pentru realizarea de pensiuni agroturistice se pot accesa fondurile SAPARD, Măsura 3.4 (www.sapard.ro). Pentru a putea beneficia de acest tip de finanțare, în primul rând, trebuie să întocmiți documentația necesară și să dispuneți de cei 50% reprezentând cofinanțarea, la depunerea proiectului. Din câte am înțeles, dumneavoastră nu dispuneți de acești bani, iar banca nu vă poate da credit pentru că nu aveți suficiente venituri și garanții. Soluția pentru a obține creditul bancar este să apelați la Fondul de Garantare a Creditului Rural, care, în cazul Proiectelor SAPARD, garantează 100% investiția. Pașii pe care trebuie să-i faceți pentru a obține garanția sunt: întocmirea proiectului conform Ghidului Măsurii 3.4, depunerea documentației la bancă pentru obținerea creditului, depunerea documentației la Fondul de Garantare a Creditului Rural (FGCR) pentru garantarea creditului. În urma primirii răspunsului favorabil de la FGCR, banca va acorda creditul solicitat de către dumneavoastră prin emiterea unei Scrisori de confort.

2. Înființarea unei ferme (DI. Chernea): „Pentru înființarea unei ferme ai nevoie de proiecte, avize, comisioane la bancă, iar costul acestora se ridică la aproximativ 35.000 euro. Întrebare: de unde se pot obține acești bani? Este vreo bancă dispusă să acorde asemenea credite? Vă mulțumesc.”

Răspuns: Cheltuielile cu proiectarea, avizele și autorizațiile necesare sunt eligibile la Programul SAPARD. Tot ceea ce trebuie să faceți este să prevedeați aceste cheltuieli în bugetul proiectului. Pentru a obține credit, vedeți răspunsul anterior.

3. Fermă de vaci (Artinel): „Sunt interesat cum pot să fac o fermă de 35 vaci.”

Răspuns: Pentru realizarea unei ferme de vaci puteți accesa Fondurile SAPARD, Măsura 3.1. Informații găsiți pe site-ul www.sapard.ro

4. Cum învăț despre fonduri (Cornel Rizea):

„Cum se poate învăța cum se accesează fondurile europene atât acum, în 2006, cât și după aderare?”
Răspuns: Pentru a vă informa despre cursuri privind elaborarea de proiecte în vederea accesării fondurilor europene, cursuri care se vor desfășura în perioada imediat următoare, vă recomandăm să accesați următoarele pagini web, de exemplu: www.ccib.ro/eurojournal secțiunea Activități CCIB sau www.fds.ro secțiunea Cursuri.

5. Spital municipal (Adi-Iugoj): „Un spital municipal ar putea obține o finanțare? Este un spital un beneficiar eligibil?”

Răspuns: Domeniile și activitățile care vor fi finanțate prin Fondurile Structurale vor fi foarte diverse. Condițiile de accesare a finanțărilor vor fi precizate în ghiduri. Pentru a vă forma o idee despre obiectivele, prioritățile și măsurile Programelor Operaționale menționate în interviu, pe care va trebui să le luați în considerare atunci când elaborați proiectul prin care solicitați finanțare, puteți studia documentele disponibile pe site-urile instituțiilor care vor gestiona programe: Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei (www.mmssf.ro), Ministerul Integrării Europene (www.mie.ro), prin agențiile de dezvoltare regională, Ministerul Economiei și Comerțului (www.minind.ro), Ministerul Mediului și Gospodării Apelor (www.mappm.ro), Ministerul Educației și Cercetării (www.edu.ro). [Detalii despre instituții găsiți în Manualul Fondurilor Structurale, pagina 3, **euROpeanul**] În cazul de față, de interes ar fi programele pentru dezvoltare regională sau pentru dezvoltarea resurselor umane, fără a exclude și alte posibilități. Pentru că se vorbește tot mai des despre experiența țărilor în care finanțările prin Fondurile Structurale sunt funcționale de mult timp, puteți vedea ce tipuri de proiecte au fost finanțate până acum în Uniunea Europeană prin consultarea bazei de date, în limba engleză, franceză sau germană, pe site-ul DG Region: http://ec.europa.eu/regional_policy/projects/stories/index_en.cfm.

Notă: Întrebările de mai sus au fost adresate platformei de consultanță on-line a site-ului EurActiv.ro în perioada martie-iunie 2006 (Vezi secțiunea Finanțare, la www.euractiv.ro).

Consultanții agreați de **euROpeanul** vor răspunde întrebărilor dvs. despre finanțări. Așteptăm să le adresați pe e-mail la euROpeanul@chelgate.ro sau pe adresa **euROpeanul** Chelgate România, Str. Dr. Romniceanu, nr. 7, București, sector 5, cu precizarea „pentru **euROpeanul**”.

AGENDĂ

● **5 octombrie** – Conferință de presă pentru prezentarea rezultatelor sondajului de opinie privind impactul Agendei Europa 2006-2007 organizată de Ministerul Integrării Europene și Fundația Generation Europe.

Sondajul prezintă opiniile a 24 de mii de tineri români despre aderarea la Uniunea Europeană, despre impactul pe care aceasta îl va avea asupra viitorului lor, precum și care sunt aspirațiile acestora. La eveniment vor participa Anca Daniela Boagiu, ministrul Integrării Europene, Jonathan Scheele, șeful Delegației Comisiei Europene în România, Cezar Birzea, directorul Institutului de Științe Economice și Marina Sturdza, consultant regional al Fundației Generation Europe. București, Hotel Hilton Athenee Palace.

● **5-6 octombrie** – Forum PROFINN Sinaia „Cum să ne pregătim pentru Fondurile Structurale?” Global Services Group, în parteneriat cu Federația Autorităților Locale din România, Asociația Municipiilor din România și Asociația Comunelor din România, organizează Forumul „Cum să ne pregătim pentru Fondurile Structurale?” Sinaia, Hotel Mara pentru Muntenia și Dobrogea, www.profinn.ro.

● **5 octombrie** – Conferința asupra dezvoltării legislației pentru companii, Helsinki, Finlanda. Cei 200 de invitați ai conferinței vor fi reprezentanți ai instituțiilor publice responsabile pentru legislația referitoare la mediul de afaceri din statele membre, reprezentanți ai companiilor de pe piața unică europeană, grupuri de lobby, comunități științifice, etc. Teme principale pe agendă: competitivitatea în piața unică europeană. <http://www.eu2006.fi>

● **6 octombrie** – Institutul European din România organizează împreună cu British Council o conferință susținută de Neill Nugent de la Manchester Metropolitan University – The Future of the European Union: Opportunities and Challenges. Persoana de contact: Gilda Truică, Coordonator de proiect IER (gilda.truica@ier.ro). Pentru înscrieri la eveniment: afaceri@ier.ro.

● **6 octombrie** – Locuri de muncă mai sigure, mai sănătoase și mai productive, seminar organizat de Camera de Comerț și Industrie Brașov prin Euro Info Centre RO825, Brașov, România. Seminarul se adresează întreprinderilor mici și mijlocii și reprezintă o oportunitate de a cunoaște cum pot fi asigurate cerințele din legislația existentă și viitoare privind securitatea și sănătatea în muncă. Teme principale pe agendă: dezbateri pe tema Inițiativei pentru Locuri de Muncă Sănătoase lansată de Agenția Europeană pentru Securitate și Sănătate în Muncă în luna iunie. Detalii: Ioana Groza; Laura Oltianu, e-mail: eicbv@ccibv.ro, euroinfo@ccibv.ro; <http://hwi.osha.europa.eu> sau <http://eic.ccibv.ro>

● **10 Octombrie** – Seminar organizat de MIE în parteneriat cu CCIR pentru oamenii de afaceri cu tema “Politici sociale”.

● **19 Octombrie** – Forum PROFINN Gura Humorului: „Cum să ne pregătim pentru Fondurile Structurale?” Global Services Group SRL în parteneriat cu Federația Autorităților Locale din România, Asociația Municipiilor din România și Asociația Comunelor din România, organizează Forumul „Cum să ne pregătim pentru Fondurile Structurale?” Forumul se va desfășura pe durata a două zile, sub forma unor sesiuni regionale, cu participarea instituțiilor administrației centrale și locale și a unor parteneri din domeniul financiar-bancar.

● **19 - 20 octombrie** – Gura Humorului, Best Western Bucovina pentru Moldova www.profinn.ro

● **24 octombrie** – Denis Deletant susține dezbaterile lunare din seria Invitații IER la Infoeuropa: România în Europa, organizată de Institutul European din România în colaborare cu Centrul Infoeuropa. Seria Invitații IER la Infoeuropa își propune, pe de o parte, să analizeze cele mai actuale subiecte-cheie europene și, pe de altă parte, să stimuleze conturarea unor viziuni românești privind principalele orientări din cadrul Uniunii Europene și fundamentarea unui set de opțiuni naționale în viitoarea arhitectură politică și instituțională europeană. Dezbaterile au loc la sediul Centrului Infoeuropa din București, Calea Victoriei 88. Temele sunt anunțate cu două săptămâni înaintea fiecărui eveniment pe website-ul proiectului: <http://www.infoeuropa.ro/jsp/page.jsp?cid=10730&lid=1>. Persoane de contact: Gilda Truică, Coordonator de proiect IER (gilda.truica@ier.ro), Mădălina Barbu, Information Officer, Centrul Infoeuropa (madalina.barbu@infoeuropa.ro).

Sursa: MIE, eu-ro Newsletter-ul Guvernului României.

Proteste ale fermierilor în fața Parlamentului European, Strasbourg, 16 mai 2006

Aici poate sta o fotografie realizată de dumneavoastră. Cele mai interesante sau inedite fotografii care surprind realitățile unei Românie în prag de aderare sau ale Uniunii Europene în general, vor fi publi-

cate în paginile **euROpeanul**. Dintre acestea, una va fi premiată de către redacție cu un premiu-surpriză, pe care îl vom anunța în unul dintre numerele viitoare. Puteți înscrie la concurs fotografiile prin simpla lor

trimitere pe e-mailul europa@chelgate.ro sau pe adresa **euROpeanul**, la: Chelgate România, Str. Dr. Romniceanu nr. 7, București, sector 5, cu precizarea „pentru **euROpeanul**”.

Românul și euro-mitul

Foto: Stancel Silvan, Alba Iulia, fotografie trimisă în cadrul concursului HotNews.ro

La noi

Episodul 1: Țuica și zaibărul

Euro-mitul este o specie aparte de zvon, care se hrănește din neștiință și se îngrașă din îngrijorările oamenilor obișnuiți. Euro-mitul este un zvon despre Uniunea Europeană, care se dovedește neadevărat deși, uneori, el are o bază reală. Chiar dacă tabloidele din Marea Britanie au dus euro-mitul până la nivel de artă, el și-a făcut loc peste tot. Desigur, și în România, unde tradiția zvonurilor există, ca și la noi, de milenii. Există o regulă a zvonurilor, care spune că un zvon va circula cu atât mai rapid și va prinde cu atât mai bine, cu cât se referă la un subiect „dureros”. Și ce subiect mai dureros pentru români decât... produsele alcoolice tradiționale!

Mit: Aderarea la Uniunea Europeană va face să dispară zaibărul și căpșunica.

Realitate: Uniunea Europeană interzice doar anumite tipuri de vii hibride. România a obținut în negocierii ca numai 30 de mii de hectare să fie înlocuite. Înlocuirea se va face

până la sfârșitul lui 2015 (la sfârșitul unei perioade de tranziție de 8 ani). Viile hibride plantate pe suprafețe mai mici de 0,1 ha nu trebuie înlocuite, dacă producția e destinată consumului familial, și nu comercializării. Este în interesul României să producă pentru comercializare vin de calitate, obținut din soiuri nobile.

Mit: Nu vom putea vinde țuica și pălincă pe piața UE.

Realitate: În negocierii, România a obținut recunoașterea și protecția denumirilor de origine și geografice pentru mai multe tipuri de băuturi (pălincă, țuică, horincă, turț). Alte mărci românești mai pot fi încă înregistrate până la data aderării și după. (Pentru detalii, vă rugăm să consultați și rubrica specializată Brand românesc la export din paginile 6-7.)

Mit: Vom plăti alcoolul pentru consum propriu la același preț cu cel din magazin.

Realitate: În Uniunea Europeană, pentru a descuraja consumul de alcool, se percepe același nivel al accizelor pentru alcool, indiferent dacă este produs pentru consumul propriu sau pentru comercializare.

România a obținut în negocierii o derogare, după data aderării: astfel, pentru mai puțin de 50 l de alcool din fructe destinat autoconsumului, fiecare gospodărie va plăti 50% din acciza pe an.

Mit: După aderarea la UE, românii nu vor mai putea bea țuica preparată de ei.

Realitate: Românii își vor putea prepara țuica, însă trebuie să se înregistreze legal și să îndeplinească standardele de igienă și protecție a consumatorului. Acestea sunt măsuri pe care UE le ia pentru a împiedica producerea alcoolului pe piața neagră.

La britanici:

Britanicii au fost foarte îngrijorați atunci când s-a zvonit că UE plănuiește să interzică sticlele de gin pătrate cu unele rotunde, pentru a asigura uniformitatea pe piața europeană. Oficialii europeni nu au luat niciodată în discuție astfel de planuri. Pomind de la o inițiativă europeană de liberalizare a unităților de măsură, britanicii au reacționat pasional atunci când au aflat că „nu vor mai avea voie” să folosească pinta, măsură tradițională pentru lapte, dar și pentru bere. De fapt, inițiativa avea ca scop eliminarea de reguli inutile, nu introducerea unor noi. Un alt zvon care i-a tulburat pe britanici a fost acela conform căruia urma să fie interzisă vânzarea de băuturi alcoolice în timpul săptămânii, în super-marketuri și locuri nelicențiate. Ce-i drept, credem că o asemenea idee ar fi tulburat pe oricine, noroc că nu s-a confirmat.

Sursa: MIE

Selecție și prelucrare de Adrian Lungu

TEST

Cât de bine cunoști Uniunea Europeană?

Câți membri are Parlamentul European?

- 372
 732
 237

Președintele Comisiei Europene este:

- Jose Manuel Barroso
 Josep Borrell Fontelles
 Guenter Verheugen

România a semnat Tratatul de Aderare la Uniunea Europeană pe:

- 14 aprilie 2006
 22 mai 2005
 25 aprilie 2005

Care dintre următoarele țări sunt toate candidade pentru aderarea la UE?

- Turcia, Macedonia, Croația
 România, Bulgaria, Croația
 Elveția, Norvegia, Islanda

Ce țară deține președinția Uniunii Europene în a doua parte a lui 2006?

- Austria
 Finlanda
 Germania

Adrian Lungu

Urmăriți numărul viitor pentru răspunsurile corecte.